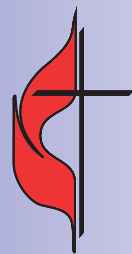
Nr. 122 Juuli-august-september 2016
EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

JUTLUS
Oleme kui savi Jumala käes

HINGEHOID
Koht, kus saad hingetoitu

SÕNASELETUS
Koguduse tähendus

USUPÜHAD
Lehtmajade püha – kokkukogumise püha

NOORTENURK
Eesti-Brasiilia suvemisjon

Hea lugeja!

Apostel Paulus palvetas Filipi linna usklike pärast alljärgnevate sõnadega:

„Ja seda ma palun Jumalalt, et teie armastus veel rohkem ja rohkem kasvaks selges tunnetamises ja kõiges tajumises, et te võiksite kindlaks teha, mis on peaasi, ja oleksite puhtad ning laitmatud Kristuse päevaks, täis õiguse vilja, mis tuleb Jeesuse Kristuse läbi, Jumala austuseks ja kiituseks." (Filiplastele 1:9-11).

Sügis on saabunud kiiresti, aednikud ja põllumehed korjavad suvel kasvanud saaki. Saak on kasvanud neile, kes kevadel külvasid ja suvel hooldasid ja kastsid. Vaimuliku viljaga on sarnane lugu: võime oma elus ja töös koguda vaid seda, mida oleme külvanud ja mille kallal vaeva näinud. Võib juhtuda, et teinekord ootame Jumalalt head vaimulikku vilja meie ellu rohkem, kui ise külvanud oleme. Paulus kutsus üles kasvavale armastusele, mis eelkõige väljendub meie tegudes Jumala ja kaasinimese suhtes, ning kasvavale tunnetusele ja vaimsele tajule, mis teostub seeläbi, et hoiame südame ja meeled tundlikena Jumala sõna, palve ja osaduse suhtes. Ainult usus toimekaina saame Kristuse päeval olla täis õiguse vilja.

Francis Asbury, keda Jumal võimsalt kasutas metodismi kasvuks Ameerikas, kirjutab asjadest, mis kuidagi ei soodusta õiguse vilja esiletulekut meie elus, vaid pigem lämmatavad selle. Tark on oma südame põllumaalegi pilk heita ja uurida, ega sinna ei ole siginenud uhkust, enesearmastust, kadedust, iha, kangekaelsust, tormakust, jonnakust, ebajärjekindlust ning tühje vaidlemisi.

Andku Issand siis meile õiget tajumist, mis on meie eludes kõige olulisem ja andku meile jõudu seda täita, et igal päeval saaks Jumal meie elu hea vilja läbi austatud. Õnnistatud ja viljakat sügis-talvist tööperioodi meie väikeses kirikus!

EMK superintendent

Lehtmajade püha. Loe lk 12-14.

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 3 (122) 2016
Hind 5 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel: Noorte piiblilugemise laager.
Foto: Mart Hendrik Järvekülg

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Vastutav toimetaja: Taimi Pärna
Toimetuse kolleegium: Taavi Hollman, Andres Kapp, Anneli Klausson, Rein Laaneser, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Anne Saluraid, Inna Välja
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Me oleme Jumala käes kui savi

1967. aastal pidas Soome jutlustaja Risto Santala jutlusteseeria selle kohta, kuidas pottsepp toimetab saviga ning selle piltlikust seosest meie eluga, kus Jumal meid kui savi vormib. See teema sai ka raamatuks ning on eesti keeles ilmunud pealkirja all „Savist Nõuks". Järgnevalt katkend raamatust.

Samaaria mäed - piirkond, kust Naatsareti pottsepp savi otsis.

Ühel päeval lubas Naatsareti pottsepp võtta mind kaasa oma savivõtupaigale. Olin oodanud, et meie tee viib orgu, ent eksisin. Mul tuli sõita autoga mööda viletsat vankriteed üsna kaugele linnast välja. Jäime seisma ühe kivimurru ääres. Mehe nägu lõi särama, kui ta võttis tee äärest kamalutäie klibu. Ta hellitas seda pihus ja rääkis, et aegajalt sõidutab ta siit salaja koorma oma õuele. Keegi ei tea tema savi saladust. Otse keemiku põhjalikkusega rääkis ta tolle saviräha koostisest ja omadustest, mida ta sellest „välja meelitab". Sealsamas tõi ta esile ka ümbruskonna nõlvakute puudused oma rähaga võrrelduna. Tundsin end salamisi pettununa: „Vaevalt säärasest klibust mingit savi saab!" Pottsepa õuel nägin vastust.

Savi tuleb pesta, enne kui see kõlbab pottsepa lauale. Kui olime jõudnud tagasi Naatsaretti, viis pottsepa poeg mu maja kõrvale. Seal oli paar terava labidaga kaevatud, umbes ruutmeetri suurust auku. Need kaevendid täideti kõigepealt veega ja siis kühveldas õpipoiss sinna oma saviräha.

Leotamine pidi kestma mitu päeva. Seejärel oli kord savi pesemise käes. Pikuti lõhestatud plekktünnide pooltes segati heljundunud savikörti põhjalikult ja seejärel pesti läbi. Pottsepa ja tema õpipoisi sõrmed leidsid aegajalt segu seest lahustumata kilde, mis nopiti välja ja visati kõrvale. Kui kogu savikört oli läbi pestud, jäeti see taas auku seisma ja laagerduma. Päikesepaistel haihtus kogu liigne niiskus ning moodustus tihe mass, mis lõhenes lootustandvalt augu põhjal, osutades juba ilmseid savi tunnuseid. Alles seejärel kui savi oli niiviisi muutunud elastseks, algas selle tegelik töötlemine.

Pottsepa töötoa ühe seina ääres seisis riit ühtlase suurusega kamakaid, paakunud savitükke, mis ootasid seal oma aega. Üksteise järel jõudsid need kamakad pottsepa lauale.

Olen sageli imetlenud meie pottsepa pikki lihaselisi sõrmi. Nüüd tallasid need pihud paakunud savi esmalt laiaks koogiks. Seejärel keerati see piklikuks „rullbiskviidiks", tambiti järjest pehmeks, tallati veelkord läbi ja keerati uuesti piklikuks rulliks. Aegajalt leidsid pottsepa tundlikud käed nüüd juba ühtlaseks ja plastiliseks muutunud savimassist pisikese kivikillu. Kui niisugune kild jääb segusse, rebib see valujärgus nõu külje sisse prao.

Nii on vististi ka kristlase elus. Just neil aegadel, mil Pottsepa käed meid sõtkuvad, tulevad esile meie vaimuliku elu suurimad vead. Meie sisemistest sügavustest purskub välja isekus ja pühitsematus, mis muidu olekski jäänud peidetuks. Tavaliselt on meie süda, nagu tõdeb Psalm 119:79, *tuim nagu rasv*, meie patt ja isekus ei häiri meid õigel moel. Aga kui Jumala käsi meid sõtkub, täitub 2Kn 22:19: .... *et su süda pehmenes ja sa alandasid ennast Issanda ees ... ning nutsid minu ees, siis olen ka mina sind kuulnud, ütleb Issand.*

Jumalamees Jeremija pidi sattuma kuningapoeg Malkija kaevu ja va-

juma mudasse (Jr 38), enne kui Jumal sai saata oma sulase, etiooplase Ebed-Meleki, teda sealt välja tõmbama. Jumal sõtkub nimelt neid, keda Ta tahab kasutada.

Apostel Paulus pidi olema „Issanda valitud riist, kandma tema nime paganate ja kuningate ning Iisraeli laste ette“. Seetõttu kuulis Ananias tema kohta ennustussõnad: ... *mina tahan talle näidata, mida kõike ta peab kannatama minu nime pärast* (Ap 9:16).

Keegi mõttetark on öelnud, et „inimene on saanud elult palju siis, kui ta on kannatanud“. Sõtkutav inimene saab Jumala aaretekambrist seal peidus olevaid rikkusi, mida ei suuda anda ükski selle maailma selvepood või universaalkauplus. Savi tuleb sõtkuda, et see alluks meistri käele, soovitud kuju võtma. Sõtkumata savi mureneb pottsepa sõrmede vahel.

Jeremija sõna: „Sina oled mind painutanud“, kõlab heebrea keeles: „Pititani Adonai va-epat; chazaktani va-tuchal“: „Sina oled mu pehmeks rääkinud, Issand, ja ma olen pehmeks räägitud; sa oled kasutanud oma väge ja teostanud kavatsuse“.

Tihtipeale oleme „paadunud kristlasteks“, nagu luuletaja Kurkisuonio ühes oma salmis ütleb. 1Sm 25:37 jutustab Naabalist, kelle süda „suri rinnus ja ta otsegu kivines“. Kui palju küll peab Jumal meie juures oma väge kasutama, enne kui Ta saavutab oma eesmärgi! Jumalal on tihtipeale lihtsam saada tänu lausjumalatu huulilt kui enesekindlaks paadunud kristlaselt. Tundlikkus Jumala suhtes on alati elava kristluse tunnus.

Iga kristlane teab oma Piiblist salme, mis on tähendanud palju tema elu otsustavail hetkil. Mul oli eesõigus kuulda kolm korda üht Psalmide sõnumit ajal, mil olin valmistumas reisiks juudi töö asjus: kaks korda leivamurdmisel ja korra lahkumispäeva hommiku raadiopalvuses. See mälestusväärne soe sõnum kõlab: *Õnnis on inimene, kelle tugevus on sinus, kelle mõttes on pühad teekonnad! Nutuorust läbi käies teevad nad selle allikate maaks; ka varane vihm katab neid õnnistusega!* Nähtavasti tähendab kristlase „püha teekond“ suuremalt jaolt nutuoru teedel rändamist, ent need pisarad muutuvad õnnistuse allikateks. Prantsusekeelses Piiblis kasutatakse sõna „ils transforment“: Jumal „transformeerib“, ‘muundab’ meie elu vaevad õnnistusteks. Just sellepärast meie Suur Pottsepp sõtkubki omasid. Savi omadusi ei saa tunda, kui neid ei tunneta n-ö „maitse“ sõrmedega. Savi peab olema elastne, pingul ja sitke – see peab elama ja „nutma“. Muidu see ei saa elavaks.

Sõtkutud savi ei pääse kohe oma pottsepa lauale. **Savi tuleb panna kõrvale,** kus see muutub n-ö „siledaks“. Seal, nurgas, ootab see tombuks sõtkutuna oma korda ja pottsepa töötoa külastaja ei pööra tavaliselt neile osaliselt kotiriidega kaetud savitompudele mingit tähelepanu.

Inimese tee on seesama savi tee. Üks meie elu kesksemaid õppetunde on ootamise õppetund. Kui jälgida savi teekonda Naatsareti konarlikelt mäekülgedelt Iisraeli kodu lauale, võib märgata, et see pannakse mitmeid kordi kõrvale, ootama. Kõrvale jätmine ei tähenda hülgamist. Savi maailmas on oma sisemised seadused, millest ei saa mööda minna ning sedasama kogetakse ka Jumala riigis.

Inimese tee on seesama savi tee. Üks meie elu kesksemaid õppetunde on ootamise õppetund

Aabraham oli 75aasta vanune, kui Issand kõneles temaga Haaranis. Suurem osa tema elust möödus kurnaval kõrberännakul. Joosepi tee viis kaevu, orjuse ja vangihoone kaudu vabadusse. Mooses sai Egiptuse mehe mahalöömise pärast pagulase osa. Ta pidi viibima kaua lambakarjusena Midjanimaal. Ristija Johannest valmistati oma ülesandeks kõrbes. Nende jumalameeste elust õpime, et neil tuli sageli ja kaua vaimuliku elu tegevusväljalt olla n-ö „kõrvale pandud“. Ka tavalises sõjas kulub suurem osa sõduri ajast positsioonil ning ühtedes ja samades kaevikutes. Suurem jagu võitlusest on ootamine, vaid väike osa tegutsemine. Just need ootamise ajad ja see, kuidas kristlane kasutab vaikseid, tavalise elu argihetki, teevad temast selle kristase, kes ta on.

Jumala riigi sisimate õnnistusteni ei ole mingit kiirteed. Pühad on muistegi võidelnud aastaid, võimaks mõista Jumala varjatud teid. Miks peaks siis tänapäeva inimesele pakutama otseteed? Savi maailmas on omad seadused.

Savi ei saa sundida. Savi tuleb „keelitada“, seda ei saa valada vormidesse. Tõsi, suurtes tehastes juba osatakse spetsiaalsete lisaainete abil panna savi võtma ettenähtud kuju, ent tavaline pottsepp Hiinast Ameerikani teab, et savi ei saa sundida. Savi peab „keelitama“ võtma vajalikku vormi. Savi nõuab oma aega, et „jahtuda“ niisugusesse vormi, nagu seda „keelitatakse“ võtma. Niisamuti „keelitab“ ka Jumal meid võtma vastu evangeeliumi.

Jeesus ütles: *Kui palju kordi olen ma tahtnud su lapsi koguda, otsekui kana kogub oma pesakonna tiibade alla, ent teie ei ole tahtnud* (Mt 23:37). Jesaja 65:2 tõdeb: *Kogu päeva ma sirutan käsi kangekaelse rahva poole, kes iseenese mõtetele järgnedes käib teed, mis ei ole hea.*

Küllap püha Jumal juba teab, et inimene tõrgub Tema tahte vastu veel enam kui savi oma vormija vastu. Sellepärast tahtis Ta võita meie usalduse, andes armastuse tagatiseks oma Poja. *Tema, kes oma Poegagi ei säästnud, vaid loovutas tema meie kõikide eest, kuidas ta ei peaks siis koos Pojaga meile kõike muud kinkima?* (Rm 8:32).

Milline siis peaks savi olema oma valaja käes? See peab olema sile ja „jahtunud“. Keegi pottsepp ütles: „Pestud ja sõtkutud savi on kaunis. Selle koostises pole midagi võõrast; see on nagu piim või siid, see ei tõrgu enam sõrmede all.“

Inimese kohta käivat tähendust loeme Psalmist 131:2 *Eks ma ole oma hinge taltsutanud ja vaigistanud? Otsekui võõrutatud laps ema juures, otsekui võõrutatud laps on mu hing minus.* ■

Rõõmsad kohtumised

Juunis sai Ruusmäe kogudus kokku oma palvepartnerkogudusega Paidest. Paidelasi esindas perekond Toodo. See oli armas ja tore kohtumine koos palve, ujumise ja söögiosadusega. Juuli keskel külastasime oma uut palvepartnerit Haapsalu kogudust ja seegi oli tore kohtumine. Augusti alguses astus meie jumalateenistusele aga sisse Keila koguduse pastor Mihhail Batšinski oma armsa perega. Oli ootamatu, kuid tõeliselt südantsoojendav olemine. Rõõm oli mõlemapoolne. Nüüd kohtume palvesillal iga pühapäev ja ilmselt veelgi tihedamalt!

Selline tore kohtumisterikas suvi oli Ruusmäel.

LEELO SARIK, Ruusmäe kogudus

Foto: Ruusmäe kogudus

Evangeelne vabaõhuteenistus Sakussaares

13. augustil toimus Lääne-Virumaal Vihula vallas asuva Sakussaare koguduse õuel juba traditsiooniks saanud igasuvine evangeelne vabaõhuteenistus.

Seekordne kogukonnale suunatud üritus kandis nimetust “Kogupere kontsert”, kus külalisena teenis Ligede pereansambel Hiiumaalt. Vaatamata vihmasele ilmale oli kohaliku valla poolt kasutada antud telgis hubane olemine, koos kuuma kohvi ja mõnusa seltskonnaga. Kohaletulnute südameid soojendasid Timo Lige omaloodud laulud koos vahetu esituse ja sõnumitega. Kogudus on tänulik Jumalale Tema igakülgse abi ja rohke julgustuse eest!

Pastor HANS LAHI, Sakussaare kogudus

Fotod: Sakussaare kogudus

Timo Lige koos oma pereansambliga.

Haapsalus seati ametisse pastor

14. augusti jumalateenistusel tähistati Haapsalu koguduses kohaliku pastori Rauno Ojassoo ametissemääramist.

Rauno vanaisa Valdo Ojassoo oli EMK superintendent aastatel 1956-1962. Aastakonverentsil piiskopi poolt antud litsents ja kohalemääramine kehtivad tal juba alates 1. augustist. Nüüd siis pidulik sündmus koguduse keskel. Olgu õnnistatud Rauno ja ta pere!

Ojassoo ametisse saamine ei tähenda aga seda, et Urmas Rahuvarm siirduks emerituuri. „Mõnda aega oleme kahekesi. Mul on südamest hea meel, et noorem mees võtab järk-järgult vastutuse üle,” ütles ajalehele Lääne Elu Rahuvarm, kes on olnud Haapsalu koguduse pastor 18 aastat.

Foto: Arvo Tarmula

Rauno Ojassoo on nüüd kohalik pastor. See rahvas oli rõõmsa sündmuse tunnistajaks.

Pärnu kogudus 95

Pühapäeval, 4. septembril tähistas EMK Pärnu Agape kogudus koguduse asutamise 95. aastapäeva.

Jutlusega teenis superintendent Taavi Hollman ja muusikaga teenis Pärnu Agape koguduse segakoor.

Peale teenistust oli kõigil võimalik osa saada pidupäevatordist!

Fotod: Üllas Tankler

Kirikute Öö Agapes – kas uue traditsiooni algus?

Varakevadel jõudis Agape koguduse juhatuseni Eesti Kirikute Nõukogu üleskutse – kõik Eestimaa kirikud on oodatud ühinema 2012. aastal Tartust alguse saanud iga-aastase toreda Kirikute Öö sündmusega ja avama reedel, 10. juunil oma uksed kõigile uudistajatele ja möödakäijatele.

Selle aasta moto pärines Ilmutuse raamatust: *„Tema väravaid ei lukustata päeval, öö seal ju puudub."* (Ilm 21:25). Samal ajal toimus üritus ka mitmetes Euroopa riikides – Lätis, Saksamaal, Austrias jne. Evangeelse sündmuse täpsemat tausta, põhimõtteid ning juhiseid osalevatele kirikutele, aga ka pildigaleriid ja järelkaja saab igaüks lugeda-vaadata veebiaadressilt www.kirikuteoo.ee. Kuid lühidalt kokku võttes on Kirikute Öö eesmärgiks anda inimestele võimalus tutvuda kristlusega vabas ja vahetus vormis. **Kirikute Öö loob paiga kohtumisteks ning erinevad kirikud pakuvad külalistele võimalusi kohtuda kristlusega läbi vestluste, muusika, kunsti, mälestuste, arutelude, kogemuste** ...

Kirikute Öö programm Agapes algas reede, 10. juuni õhtul Henn Soodla uue vahva fotonäituse „Sajandivahetuse tegijad Pärnumaalt" avamisega, millele järgnes pea 2-tunnine kevadkontsert Pärnu Oikumeeniliselt Naiskoorilt koos sõnumiga pastor Ardi Leerimalt, õhtu lõpetas kell 21-23 kestnud Noorte Värk. Samal ajal oli avatud kohvik, kus koguduse liikmed Aili, Lilian ja mitmed teisedki pakkusid lahkelt teed-kohvi ja omaküpsetatud hõrgutisi. Lastenurgas jagasid pühapäevakooli õpetajad Heili ja Aili nippe põnevateks meisterdusteks. Koguduse sõber Malle rõõmustas kuulajaid kandlemänguga ning õpetas huvilistele esimesi tarkusi kandlemängu kohta. Samal ajal olid pastorid Tõnu ja Ardi ning noored Matri ja Karl tervitamas ning valmis juttu puhuma iga uksest sisseastujaga ning neile ka maja tutvustama.

Rõõmsat melu jätkus pea igasse ruumi, sest majast käis sel õhtul läbi kokku ligi 100 osalejat-külalist, mõned isegi kaugemalt, näiteks Soomest ja Ameerikast. Nii korraldajate kui ka külaliste poolelt kiideti mõnusat õhkkonda ja toredaid kohtumisi. Mõned tagasiside-nupukesed kohviku perenaistelt:

- *polegi ammu nii palju suhelnud: Inimesed olid avatud ja rõõmsad.*
- *üks soomlanna tundis rõõmu, et tema kui puhkaja nädalakavasse oli mahtunud muu reklaami kõrvale kenasti ka kirikute öö. Tal oli selline trükitud nädala meelespea.*
- *üks abielupaar oli rõõmus, et tulid üle kümne aasta taas Agapesse. Kutsusin neid siis ikka edaspidi ka tulema.*
- *suurepärane suure maja tunne tekkis, sest kõik uksed olid avatud.*

Sel aastal osales Kirikute Ööl lisaks Tartu 15 kirikule veel ligi 30 kirikut mujalt maakondadest, kokku 48 kirikut, neist 3 Pärnust: lisaks meile EEKBKL Immanueli kogudus ja EELK Eliisabeti kirik. Kui Jumal armu annab ning koostöö ja ettevalmistused sujuvad, loodame 2017. aastalgi osaleda ja ka rohkem teisi Pärnu kirikuid osalemas näha. Sest ei ole suuremat rõõmu, kui jagada teistelegi seda lootust, mis meil on Jumalas. Olgu siis päeval või öösel...

KÜLLI PILV,
Pärnu Agape kogudus

Perelaager Aa rannas

Laagris „Giideon" toimus 19.-23. juulil järjekordne perelaager, arvult 26. Osavõtjaid oli koos lastega 45.

Perelaagrite mõte ja eesmärk on tähtsustada traditsioonilist abielu ja perekonda, tutvustada kristliku abielukäsituses sisalduvaid väärtushinnanguid ja põhimõtteid, mis on tugeva, õnneliku ja püsiva abielu aluseks. Sellisele alusele rajatakse ka tahe ja soov raskusi ja ettetulevaid vastuolusid ületada ja jätkata abielu kord valitud abikaasaga. Kristlastena tuleb meil kindlalt seista abielu- ja pereküsimustes nendel seisukohtadel, mille annab meile Jumala sõna.

Oluline teema oli ka päritolu e. lapsekodu mõju ja eeskuju meie tänasele perele; aga samuti, millist eeskuju annab edasi tänane pere oma lastele ja lastelastele ning nende abielule ja perele.

Foto: Matti Hollman

Meestena ja naistena oleme erinevad. Meil peab olema midagi ühist, et teineteist mõista ja midagi erinevat, et teineteist armastada.

Oleme südamest tänulikud Jumalale ja paljudele eestpalvetajatele laagri kordamineku ja hea vaimuliku õhkkonna eest.

Rõõmustav oli, et laagrist võttis osa kolm nn. teise põlvkonna peret, kellest üks abielupool oli laagris käinud juba lapsena/teismelisena ja nüüd tuli osalema koos oma abikaasa ja lastega.

MATTI JA VELLI HOLLMAN,
Tallinna kogudus

Tallinna koguduse perelaager Hiiumaal

Juba viiendat korda toimus Tallinna koguduse noorte perede suvelaager.

12.-14. augustil külastasime Hiiumaad ning laagripaigaks oli Käinas asuv lahke ja toreda perenaisega Puulaiu matkamajade kompleks. Lapsed ning suured said nautida nii sõitu paatide ja vesijalgratastega, saunamõnusid kui eelkõige üksteise seltskonda. Heaks laagritavaks on saanud ka jalgrattamatk, mille käigus jõudsime seekord välja Sääretirbile. Selle tippu minekuks tuli tegelikult küll jalgrattad korraks maha jätta ja jalad appi võtta.

Fotod: Riin Pärnamets

Laagri külalisteks olid Tallinna Kaarli kooli direktor Signe Aus koos abikaasa Jaak Ausiga, kelle eestvedamisel arutasime kristlike erakoolide eripärade ja rolli üle Eesti haridusmaastikul. Lisaks külastasime naabruses toimunud Andres Jäätma kontserti ning osalesime pühapäevasel Luguse palvela jumalateenistusel. Saatma jäi meid palju ilusaid mälestusi ning uue suve ootus.

RIIN PÄRNAMETS,
Tallinna kogudus

Palju õnne!

Mark Nelson, 2. oktoober - 45
Aleksander Fjodorov, 4. november - 45
piiskop Christian Alsted, 18. november - 55
Viktor Batov 26. november - 70
Maiu Mäevere, 30. november

Õnnitleme!

pühapäeval, 21. augustil kihlusid
EMK Viitka koguduses
Mark Nelson ja Livia Telles.

Koduteel õnnitleb!

Anneli Klausson, 22. september - 65

Haapsalu kirikuhoone muutub aina kaunimaks

Haapsalus asutati metodisti kogudus 9. märtsil 1918. Aastal 1922 valmis aga kogudusele kaunis pühakoda, mille projekteerijateks arhitektid Herbert Johanson ja Eugen Habermann.

Alates 1998. aastast teenib kogudust vaimulik Urmas Rahuvarm. Lisaks koguduse liikmete teenimisele, peab pastor oluliseks ka pühakoja väljanägemist. Nii on jõudumööda tegeldud hooldustöödega nii kiriku torni, katuse, välisfassaadi kui ka kiriku siseruumide juures.

Juba mitu aastat on olnud teoksil kirikusaali vitraažakende projekt. Aknad on valminud eesti-saksa päritolu Eesti vitraažikunstnik Dolores Hoffmanni ateljees.

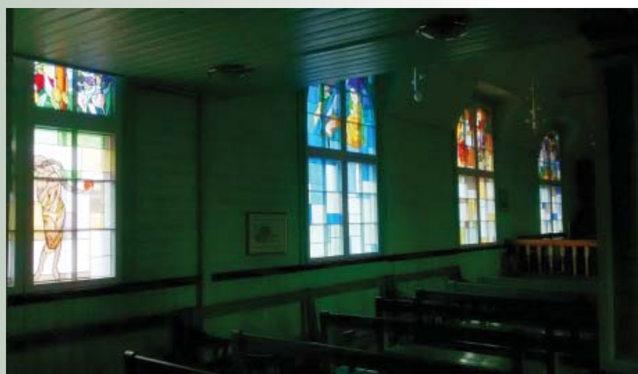
Haapsalu kiriku trepp. Urmase valatud...

Pastor Rahuvarm loodab, et kaks viimast vitraaži valmivad ja paigaldatakse selle aasta lõpuks. Aga juba praegu annavad paigaldatud aknad kirikuruumile uut pühalikku hingamist. Ma loodan, et ei reeda saladust, kui mainin, et talvekiriku ruumi vitraažakna on valmistanud pastor Urmas isiklikult.

Aga uuendusi tehakse ka kirikusaali all – nimelt keldrisse planeeritakse kirikukohvikut koos köögi ja muude vajalike ruumidega. Trepp ja osa põrandast on juba valatud ja tugipostid kindlustatud.

Andku Taevaisa oma õnnistust pastor Urmas Rahuvarmile ja tema perele, Haapsalu metodisti kogudusele ja sel suvel ametisse asunud abipastor Rauno Ojassoole!

Kirikut külastas ajakirja kolleegiumi liige ANDRES KAPP Tallinna kogudusest

Fotod: Andres Kapp

Euroopa Kirikute Konverents

CEC (Euroopa Kirikute Konverents, *Conference of European Churches*) peasekretär preester Heikki Huttunen kohtus EKN-i liikmeskirikute esindajatega reedel 12. augustil Tallinnas.

Foto: Taavi Hollmani kogust

Kohtumise teemadeks olid CEC ja kirikute roll Euroopas, usuvabadus, koostöö rahvuslike oikumeeniliste nõukogudega, CEC järgmise assamblee ettevalmistamine. EMK-d esindas nimetatud kohtumisel superintendent Taavi Hollman.

KT

EMK ametlik seisukoht homoseksuaalsuse kohta

Meie Ühinenud Metodisti Kirikuna Eestis usume, et Jumala sõna õpetab selgelt, et inimese seksuaalsuse väljendused kuuluvad ainult mehe ja naise vahelise abielu sidemesse.

Me usume, et Jumala poolt Tema Sõnas antud põhimõtete järgi elamine ja Jumala loomiskorra aktsepteerimine loob parimad võimalused harmooniaks nii peres kui ühiskonnas. Vastavalt ÜMK sotsiaalprintsiipidele ¶ 161F (BOD 2012) ei kiida me heaks homoseksuaalset praktikat. Ka ei tunnista me samasooliste abielusid või samasooliste paaride õnnistamisi. Me ei tunnusta ka muid sarnaseid seksuaalseid praktikaid, mis on vastuolus Jumala loomiskorraga. Me kutsume ÜMK-d üles säilitama praegust seisukohta neis küsimustes.

Me kinnitame, et Jumal pakub vabadust patust ja tervenemist meeleparanduse ja armu läbi kõikidele inimestele. Kirikuna oleme rõõmuga valmis teenima kõiki inimesi kooskõlas Pühakirjaga.

Eesti Metodisti Kirik on ühtlasi alla kirjutanud Eesti Kirikute Nõukogu ühisavaldusele, mis kinnitab traditsioonilist kristlikku seisukohta inimese seksuaalsusest.

Vastu võetud EMK Aastakonverentsil 19. juunil 2016 Tallinnas

Koht, kus saad hingetoitu

Jumal ei ole me tööandja. Ta on Isa, kes armastab meid, kes tahab suhelda, tahab meile endast anda palju rohkem, kui me siiani oleme saanud. Ja see ei sõltu sellest, kui vana sa oled või kui kaua sa oled usuteel käinud.

Henri Nouwenil on raamat „Püha puudutus argipäevas". See **püha puudutus on põhjus, miks iga kristlane vajab kohtumist Jumalaga ka argipäeval**, et argipäev teda alla ei neelaks. Miks muidu meile ikka ja jälle öeldakse Jumala sõnas, et me otsiksime vaimulikku toitu. Hea on võrrelda seda sellega, mitu korda nädalas me füüsilist toitu sööme. Kas me sööme iga päev? Tõenäoliselt jah, sest muidu me ei seisaks püsti ega jaksaks midagi teha.

Kuidas on lugu minu nädalaga? Kas ma saan nädala keskel vaimulikku toitu, või nälgin?

Miks me vajame seda püha puudutust? Kui meie elus on olemas **alus** – Jumala sõna, mida me loeme, millest me toitume, ja **eesmärk**, kindel siht, mille poole me läheme, kui me teame, mis on Jumala kutse meie elu jaoks, siis on meie teekond selge ja meid ei rõhu maha ka rasked olukorrad, mis meie teel ette võivad tulla. Ma olen kogenud, et mida rohkem on elus raskusi, seda rohkem ma vajan Jumala puudutust, et nendes raskustes ellu jääda ja leida tervenemist, tõelisi ja häid lahendusi. Seega: mida raskem on, seda rohkem vajame Jumala lähedust.

Jumalaga kohtuda saan palve ja piiblilugemise kaudu – see on see püha puudutus argipäevas, kust saan uut jõudu. Ega piiblilugemine või palvetamine ei ole ju kohustus, mille Jumal on oma lastele leiutanud, et neil igav ei oleks, või et neid kiusata. Jumala sõna, temaga rääkimine, tema kuulamine palves on eluallikas, mille kaudu keset argipäeva, raskeid olukordi, haigusi, leina, konflikte, ülekohut – kõike seda, mis tahab meid kas nüristada või alla rõhuda või meie lootust võtta – keset kõike seda tahab Jumal meiega kohtuda oma sõna ja palve kaudu, meid puudutada, et anda meile tagasi see, millest me oleme ilma jäänud, nt sisemine rahu, rõõm, vabadus sõltuvustest, anda meile tagasi ka lootuse, et kõik on tema kontrolli all ja tema teab, kuhu ta meid viib. Kui me ainult laseme tal seda teha. Loe Jumala plaani **Jr 29:11**!

Võibolla sa ütled, et sa loed piiblit ja palvetad üksi. See on väga hea.

Aga on olemas erinevad tasandid: üks on isiklik ehk vertikaalne suhe Jumalaga, aga teine horisontaalne ehk suhe kaaskristlastega.

Väikesed grupid

Väikegrupp on (isikliku piiblilugemise ja palve kõrval) väga heaks vahendiks, mille kaudu saad oma argipäeva keskel kohtuda Jumalaga. Väikegrupid ei ole inimlik leiutis, vaid see on Jumala antud vahend, meenutagem kas või Ap 2. peatükis kirjeldatud Jeruusalemma koguduse elu.

Väikegrupis toimub üheskoos õppimine ja kasvamine usus. Selle mõju ja kasu on tohutu. Näiteks mina sain kristlaseks sügaval nõukogude stagnaajal. Ma ei kujuta tagasi vaadates ette, kuidas mina, tulles usu juurde „valge lehena", teadmata midagi Jumalast, oleksin usus püsima jäänud, kui mul ei oleks olnud võimalust igal nädalal osa võtta noorte palveõhtutest, kus õpetati ka piiblit. Ja edasi minnes ma mõistsin, et mida enam on elus raskusi, seda enam ma vajan kristlaste osadust, ühist palvet ja ülistust, Jumala sõna, et püsima jääda – et minu elu ei oleks nagu üles-alla käivad „ameerika mäed".

Mõni inimene võibolla ütleb: aga mina ei ole nii suur suhtleja, mina väikegruppi ei vaja. Kindlasti oleme kõik erinevad, aga me kõik vajame väikegrupi osadust – sest iga kristlane vajab seda, et olla osa Kristuse ihust. Olla osa millestki saab ainult siis, kui oleme sellega ühendatud. Sest Kristuse ihu on elav organism, see ei ole inimlik organisatsioon.

Isiklik suhe Jumalaga on väga tähtis – sellest me peame alustama; aga kui meil ei ole selle, vertikaalse suhte kõrval horisontaalset suhet kaaskristlastega, siis muutume usulises mõttes individualistideks ja see hakkab tõenäoliselt ka meie usulist kasvamist takistama.

Kuidas osadusgrupp leida?

Ära jää lihtsalt ootama, et keegi tuleb ja kutsub, vaid küsi ise näiteks oma pastori käest.

Tahan öelda veel midagi tähtsat: sinu elu on ainult sinu enda käes. Sinu otsuseid ei saa keegi sinu eest teha. **Mis on täna sinu elu alus ja eesmärk, mille poole sa liigud?** Kas sa tead, kas see on sama, millest meile räägib piibel, või liigud sa hoopis suunas, mis ei vii sind eesmärgile? Ja veel tahan öelda: täna, kui sa sellest kuuled, on hea aeg mõelda ja otsustada. Homme võib olla juba hilja, sest olukorrad võivad äkki muutuda. Meie päevad, meie elusündmused ei ole meie käes. Aga meie käes on meie otsused, mida me teeme oma elu suuna kohta.

Ta on rikas Isa, kes tahab meie elus osaleda, et meie elus võiks olla tõeline hingamine ja rõõm, hoolimata vaevanägemisest ja raskustest.

INNA VÄLJA,
Tallinna kogudus

Koguduse tähendus

ANNE SALURAID, teoloog, Tallinna kogudus

Kristlaseks olemise juurde kuulub kindlasti igapühapäevane kirikuskäik, ja neid, kes seda ei praktiseeri, õhutatakse üleskutsega heebrea kirjas: „Ärgem jätkem unarusse oma koguduse kooskäimist, nõnda nagu mõnel on kombeks, vaid julgustagem selleks üksteist – ja seda enam, mida rohkem te näete seda päeva lähenevat.“ (Hb 10:25.)

Eesti keeles võib „kiriku“ all mõista nii ehitust kui kogudust kirikus (kasutatud näiteks ka: kirikulised), aga sellele, mida Uues Testamendis (UT) kasutatud kristliku koguduse mõiste sisuliselt võiks tähendada, tahab antud kirjutis pisut tähelepanu pöörata.

Sõnaseletus

Eesti keeles kasutusel olev sõna „kogudus“ (kogu) omab kasutust nii ilmalikus kui ka religioosses kõnepruugis. Esimesel juhul on tegu kogudusega, mida võib nimetada ka kogukonnaks laiemalt (näiteks külakogukond); koguduseks võib nimetada samuti inimesi, kes teatud ühistel aadetel ehk ka ühisel eesmärgil on ise kokku tulnud või valitud, nagu näiteks Riigikogu. Antiikajal kutsuti kogudus kokku siis, kui oli vaja otsustada mõnd linna puudutavate asjade üle, olid selleks siis maksude määr või maksude kogumine, linna turvalisus või mõni muu küsimus. Tolleaegne kreekakeelne sõna *ekklesi'a* väljendabki nimelt kokku kutsutud kogu (*ek kalein* – välja kutsuma; ka: nimetama).

Võimalik, et kristlik kogukond leidis sõna olevat just selle, mis võiks neid iseloomustada – oli ju Jumal nad kutsunud maailmast enese juurde – kogudusse. Samasugust Jumala kutsumist üheks koguduseks võib näha juba Iisraeli rahva kujunemise loos Vanas Testamendis (VT). Jumal ise oli see, kes kutsus Aabrahami saama tema rahvaks e tema koguduseks. Kuid Jumala kutse ei olnud ega ole ainus tema kogudust ilmalikust kogudusest eristav joon.

Koguduse tähendus UTs

Kõige enam selgitavad kristliku koguduse tähendust ja olemust apostlid Paulus ja Peetrus. Pauluse kirjadest võib sõna „kogudus“ leida lausa 62 korral (näiteks Gl 1:2; 1Kr 16:19; 2Kr 8:1; Rm 16:4 jt). Kõige üldisem nimetus kristlikule kogudusele UTs on „pühad Kristuses“ (vt Fl 1:1; Ef 1:1, Kl 1:2 jt). Et aga algkristlikule kogukonnale paremini koguduse tähendust selgitada, kasutasid apostlid selleks mitmeid metafoore, sõltuvalt sellest, millist tahku koguduse olemusest nad iseloomustada tahtsid. Näiteks nimetas Peetrus kogudust Jumala rahvaks (1Pt 2:10) ja kuninglikuks preesterkonnaks (1Pt 2:9), Paulus Jumala templiks (1Kr 3:16) ja ehituseks (1Kr 3:9), lisaks Kristuse ihuks (1Kr 12:27) jt. Kõik kasutatud metafoorid teenisid eesmärki osutada kristliku kogukonna põhiolemusele, s.o üksolemisele ja vastastikusele sõltuvusele. Sellest tulenevalt nimetatigi kogudust perekonnaks, nagu on ka ühe perekonna liikmed üksteisest sõltuvad. Seda mõistes hoidsid päästetud kokku ja tegutsesid sarnaselt perekonnale. Siin tuleks ehk lisada, et Jeesuse-aegse perekonna tähendus oli hoopis erinev tänapäevasest. Peamiseks perekonda iseloomustavaks jooneks oli terve perekonna heaolu ja au esikohale seadmine isiklike huvide ees; ning sellest arusaamisest lähtuvalt tulekski mõista teksti Apostlite tegude raamatus: „Ja usklike kogul oli üks süda ja üks hing ning keegi ei öelnud oma vara kohta, et see on tema oma, vaid kõik oli neil ühine.“ (4:32.) Ka Efesose kirja autor mõistab päästetud inimesi eelkõige Kristusesse uskujate kogusse = perekonda kuuluvatena: „Järelikult ei ole te nüüd enam võõrad ja majalised, vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed“ (Ef 2:19); viidates siin otseselt Jumala kutsutud inimestele, ehk Jumala lastele kui tema perekonna liikmetele. Kogudust perekonnana iseloomustab lisaks selle liikmete nimetamine vendadeks ja õdedeks (Rm 16:1), Jumala lasteks, poegadeks ja tütardeks (Rm 8:16-17; Ap 2:17 jm) või neiks, keda Isa Jumal armastab nii, nagu isa armastab oma lapsi (1Jh 3:1; 1Ts 1:4, 6). Need nimetamised on ehk kõige teravam, võiks öelda isegi revolutsioonilisem erinevus ilmaliku ja kristliku koguduse vahel, kuna need rõhutavad koguduse liikmete suhete iseloomu – inimesed ei ole üksteisele võõrad, kuna neil kõigil on sarnane, nende elu muutnud kogemus: „Üks Issand, üks usk, üks ristimine, üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja teie kõikide sees“ (Ef 4:5, 6).

Kogudus – üks ihu Kristuses

Nii nagu perekond on „üks ihu“ veresuguluse kaudu, on kogudus perekond, kelle sugulussidemeks on Kristuse lunastustöö ja Püha Vaimu and. Mõte „ühest ihust“ pärineb Jeesuselt ja on seotud leiva õnnistamisega paasasöömaajal: „Ja ta võttis leiva, tänas ja murdis ja andis neile, öeldes: „See on minu ihu, mis teie

eest antakse. Seda tehke minu mälestuseks!"" (Lk 22:19), näidates nii ilmselgelt, et Jumala poolt maailmast kutsutud inimeste kogu on palju enamat kui lihtsalt kogudus. See on ühisel eesmärgil üksolemine, sarnaselt Jeesusele, kes oli üks oma Isa Jumalaga „Mina ja Isa oleme üks", et täita tema kava: „Mina olen sind austanud maa peal, lõpetanud töö, mille sa mulle andsid teha" (Jh 10:30 ja 17:4).

Toetudes Jeesuse sõnadele, on apostel Paulus oma kirjades selgitanud Jeesuse öeldud mõtet üsna põhjalikult. Esiteks ütleb ta: „Leib, mida me murrame – eks see ole Kristuse ihu osadus? Et leib on üks, siis ka meie, paljud, oleme üks ihu, sest me kõik saame osa sellest ühest leivast" (1Kr 10:16-17). See on kõige alus ja lähtekoht. Teiseks aga õpetus Püha Vaimu andidest, mille otstarve on kogudusega lahutamatult seotud: „Sest nii nagu ihu on üks tervik ja sel on palju liikmeid, aga kõik selle ihu liikmed, kuigi neid on palju, on üks ihu, nõnda on ka Kristus." (1Kr 12:12). „Teie (autor: kogudus!) olete aga Kristuse ihu ning igaüks omast kohast tema liikmed" (12:27), kelles „ kogu ihu on liidetud kokku ja hoitakse koos kõigi üksteist toetavate liikmete abil, nii nagu on iga üksikliikme ülesanne. Sel viisil saab ihu kasvujõu iseenese ülesehitamiseks armastuses" (Ef 4:16).

On tõsi, et Jumala kutse inimesele on inimese päästmise pärast, kuid nii nagu Jeesuse tegevusel maa peal oli temast endast suurem eesmärk, nii pole ka koguduse olemasolu ja olemuse eesmärk midagi vähemat kui Jeesusel – teha Jumala armastus maailmale nähtavaks.

Kokkuvõtteks võib siis öelda, et nii algkoguduse päevil kui ka nüüd pole päästetud inimesed „üks ihu" mitte seepärast, et nad on ühe koguduse liikmed üldises mõttes, vaid seepärast, et nad on üks Kristuse tõttu ja nõndaviisi üks ihu temas: „Kas te ei tea, et teie ihud on Kristuse ihu liikmed?" küsib Paulus korintlastelt (1Kr 6:15). Möödunud sajandi teoloog J. Dunn ütleb koguduse kohta järgmist: „See ei ole idee isiklikust pieteedist, /.../ selle mõte on kuulumine Kristusele ja koos temaga üksteisele". „Ühe ihu" metafoor osutab siis kogudusele kui elavale organismile, mis areneb ja kasvab ning kus igal liikmel on täita asendamatu osa ihu heaolu huvides. Ja selleks on igal koguduse liikmel nimelt Jumala käest saadud anded koguduse ülesehitamiseks: „Aga igaühele antakse Vaimu avaldus ühiseks kasuks" (1Kr 12:7; vt ka Ef 4:11-16).

Laiemalt on siis koguduse olemasolu põhjus ja eesmärk: olla tunnistuseks maailmale ja koguduse kaudu täita Jumala kava. Jeesus palvetas ju selge sõnaga: „Aga ma ei palu üksnes nende eest, vaid ka nende eest, kes nende sõna läbi hakkavad minusse uskuma, et kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, minus ja mina sinus, et nemadki oleksid meis, et maailm usuks, et sina oled minu läkitanud" (Jh 17:29jj).

Tänapäevaselt väljendudes võiks öelda: kogudus Kristuse ihuna on Jumala „projekt", mida Jumal ise juhib valides, kutsudes, päästes, kogudes, andes ja kuulutades, et **ilmutada end koguduses ja koguduse kaudu.** ■

Tänuliku korilase sügislaul

Tekst: EVELIN KÕRVITS

Lõhnavas mullas ja kuldsetes värvides,
lõunasse lendavais linnuparvedes,
pikkades öödes ja hommikuhallades,
loojangupunastes pihlakamarjades –
astub õuele sügis, helde sügis!

Kiida Loojat tema armu ja andide eest!
Kiida Loojat kuni laulab veel keel!

Sambla sees puravik, pilvik ja riisikas,
pohlad ja jõhvikad noppijaid ootamas,
viljapuud lookas on õuntest ja ploomidest,
köök muutub lõhnavaks mahlast ja moosidest –
küll on rikkalik sügis, helde sügis!

Kiida Loojat...

Kui sa kevadel seemet ei külva,
kuidas sügisel lõigata saad?
Külva usus ning palu ja oota,
et see võiks kasvada!

Kiida Loojat...
Küll on rikkalik sügis, helde sügis!

PS. Luuletus on tegelikult kirjutatud lauluna. Ja seda saab kuulata Evelini plaadilt "Nagu liiva mere ääres..." :)

Lehtmajade püha – kokkukogumise püha

MARGIT PRANTSUS

Juudi pühadekalender on väga tihe ja mitmekülgne. Seal leidub nii iidseid, aastatuhandete vanuseid usupühi kui ka alles viimase sajandi jooksul lisandunud tähtpäevi; on nii rõõmu- kui leinapühasid.

Juutide sügispühade hooaeg algab käesoleval, 2016. aastal 2. oktoobri õhtul Rosh Ha-Shana ehk juudi uusaasta pühaga ja see hooaeg kestab mitu nädalat.

Üks juutide kolmest suurimast usupühast on sügisene lehtmajade püha. Heebrea keeles nimetatakse seda Sukot – tõlkes „lehtmajad“. Käesoleval aastal on see 16. oktoobri õhtust 23. oktoobri õhtuni. Ajalooline taust pärineb 40aastasest Iisraeli laste kõrberännakust ja selle püha põllumajanduslik külg on seotud lõikuspeoga.

Jumala sõnast leiame korralduse Lehtmajade püha pidamiseks õige mitmest kohast, üks sellistest on näiteks 4. Moosese 29. peatükk, kus on öeldud: *„Ja seitsmenda kuu viieteistkümnendal päeval olgu teil pühalik kokkutulek; ühtegi argipäevatööd ärge tehke, ja pidage seda püha Issanda auks seitse päeva!“* Sellele järgnevad pikad salmid täis kirjeldusi, milliseid erinevaid ohvreid vanasti Jumala rahvas igal selle pühadenädala päeval tooma pidi. Tänasel päeval on need traditsioonid arusaadavalt pisut muutunud, sest esiteks ei ole kogudusetelki ega templit, kus neid ohvreid tooma peaks ja teiseks on ka kahanenud nii Lehtmajade püha kui ka teiste juudi usupühade põllumajanduslik iseloom, kuna tänasel päeval harivad põldu ja kasvatavad loomi kordades vähem elanikke, kui vanasti.

Lehtmajade pühaks valmistumine onnide ehitamise näol Jeruusalemmas ultra-ortodokssete juutide Mea Shearimi nimelises linnaosas.

Lõikuse nimed

Peaaegu igal pühal juudi kalendris on mitu nime, mis kõik selgitavad täpsemalt püha erinevaid aspekte ja tähendust. Lehtmajade pühal on ka mitu tähendust – see on lisaks veel Lõikustänupüha ja Piiblis on ka öeldud – Kokkukogumise püha, heebrea keeles Chag ha-Asif. 2. Moosese 23:16 on öeldud: *„Ja pea lõikuspüha oma varajase vilja saagile, mille oled külvanud põllule; ja vilja kokkupanemise püha aasta lõpus, kui sa oma saagi põllult koristad!“*

Eestikeelses Piiblis on siin tõlkes öeldud „kokkupanemise püha“. Võib tekkida täpsustav küsimus: aga millist vilja Iisraelis sel ajal võiks kokku koguda või kokku panna?

Seda püha peetakse Jumala sõna kohaselt 15. tisrikuu päeval, mis meie kalendri järgi langeb alati kas septembri lõppu või oktoobrisse. Odra- ja nisulõikus toimub kevadel, erinevaid vilju – viinamarju, viigimarju, mandleid ja granaatõunu kogutakse Iisraelis suvest kuni sügise alguseni ning oliive, mis on peamiselt olulised neist saadava õli pärast, kogutakse oktoobri lõpus ja novembris. Aga mis saagikogumine siis Lehtmajade püha aegu võiks olla? Ega tegelikult suurt midagi ei olegi; kui, siis ehk hiline viinamarjalõikus.

Lõikust tähistavaid sõnu on heebrea keeles õige mitmeid ja kuigi nad kõlaliselt on veidi sarnased, kirjutatakse neid siiski erinevalt ja sõnad on pärit erinevatest sõnatüvedest. Viljalõikust aasta esimeses pooles nimetatakse sõnaga *katsir*. Suve lõpu viinamarjalõikust sõnaga *batsir*. Oliivisaagi kogumist sügise lõpus sõnaga *masik* ja kõigi teiste viljade lõikamist sõnaga *katif*.

Lehtmajade ehitamiseks vajaminev materjal – palmioksad.

Eelpool loetud piiblisalmis, kus mainiti lõikuse kokkupanemist, on kasutatud aga hoopis sõna *asif*, mis ei viita otseselt mitte ühegi vilja korjamisele või lõikamisele, vaid tähendab otsetõlkes „kogumist, kogunemist, kokkupanemist“. Põllumajandustsükliga kursis olevad juudi rabid seletavad seda nii, et sõna *asif*, mida on Piiblis kasutatud Lehtmajade püha kui lõikustänupüha mainimisel, ei tähenda tõesti mingi konkreetse vilja põllult kokkukogumist, vaid saagikoristuse teatavat protsessi. Eriti hästi on see mõistetav, kui vaadata lähemalt viljasaagi aitadesse jõudmist ehk kokkupanemist või kokkukogumist.

Vilja kokkupanemine

See, et vili saaks põllult toiduna inimese toidulauale, on pikk protsess. Kevadel või suve hakul, sõltuvalt vilja liigist, lõigatakse vili põllult.

Seejärel tuleb minna reht peksma, et eraldada viljapead või tõlvikud kõrtest. Seda tehti vanadel aegadel rehealusel, milleks oli teatav alus või laud teravate kivide või metallitükkidega, ja sellist raskete kividega lauda lasti kas härja või eesli jõuga palju kordi üle viljakõrte käia, kuni kõrred muutusid hapraks ja viljapead neist lahti hakkasid tulema.

Järgmiseks etapiks oli viljapeade tuulamine, et eraldada sõklad ehk koesarnane kest või vilja n-ö nahkkate, mille sees on see kõige väärtuslikum osa – vilja tuum ehk südamik. See protsess eeldas head tuult ning tuulajatena tegutsevad töölised heitsid puulabade abil viljateri kõrgele õhku; tuul viis kaalult kergemad sõklad eemale ja raskema kaaluga väärtuslikud terad langesid tagasi maha.

Pärast seda pidi terad veelkord üle sõeluma, et eemaldada viimne allesjäänud praht, sõklatükikesed ja ebavajalikud purukesed. Alles siis sai pika ja vaevarikka protsessi käigus eraldatud terakesed kotti, vakka või aidasalve koguda. Hiljem võeti sealt vajalik kogus, et minna veskile ja terad jahuks jahvatada. Ning alles siis oli jahu, millest küpsetada leib. Põlluvili oli lõpuks toidulauale jõudnud.

Nagu näha oli see suhteliselt aeglane, rasket tööd nõudev protsess, mis võttis talupoegadelt terve suve rassimist. Tavaliselt tehti seda koos teiste peredega kogukondlikul rehepeksualusel, mis pidi asuma küla mõnes kõrgemas punktis, sest seal puhuvad tuuled, mida vilja tuulamiseks tarvis on. Ja kõrvalepõikena tasuks meelde tuletada, et juutide templi asupaik on samuti kunagisel rehepeksu kohas. Lähis-Idas võib veel tänagi näha rehepeksu aluseid kõrgemate kohtade peal sellistes külakestes, kuhu põllumajanduslik mehhaniseerimine veel jõudnud ei ole.

Vanadel aegadel veetsid rehepeksjad, tuulajad ja sõelujad palju aega rehepeksu alusel ja olid seal koos lausa päevad ja ööd. Ööbiti seal sellepärast, et hommikul kohe kiirelt uuesti tööle saaks asuda ning aega teekonna peale ei raisataks. Kõik pidi valmis saama enne kuiva aastaaja lõppu ja enne sügisvihmade algust, muidu läheks ju vili hallitama. Samuti tegi selline sotsiaalne ühiselt veedetud aeg raske töötegemise nauditavamaks.

Pühade ajal on Jeruusalemmas Nutumüüri ääres erakordselt rahvarohke.

Lehtmajade püha ehk nagu eelpool sai öeldud – kokkukogumise või kokkupanemise püha saabus Iisraeli just selleks ajaks, kui kuiv aastaaeg lõppema hakkas. Kui senimaani palvetasid juudid igal päeval, et Jumal annaks põlde niisutavat kastet, siis alates Lehtmajade pühast hakati palvetama maale vihma ja vihmapalved kestsid kuni kevadise Paasapühani, mil need asendati taas kaste-palvetega. Neid palveid palvetatakse veel tänapäevalgi. Aga Lehtmajade püha ehk Hag ha-asif

– kokkupanemise püha – oli seega rõõmus aeg – selja taha jäi raske suvetöö vilja kallal, mis nüüd tehtud oli, vili oli kenasti salvedes ja põllumajanduslikust aspektist oli jäänud veel vaid oliivisaagi koristamine, millega sai peale hakata pärast Lehtmajade püha lõppemist.

Lehtmajade püha on kõike eelpool räägitut arvesse võttes tegelikult juutide tänupüha ehk Lõikustänupüha – tänu Jumalale, et vili on lõpuks aita jõudnud.

Tempel rajati muistsesse rehepeksupaika

Nagu öeldud, pidid rehealused asuma veidi kõrgemal kohal, kus puhub piisavalt tuult, mida läheb tarvis vilja tuulamisel. Piiblist loeme, et ka templi asupaigaks Jeruusalemmas sai valitud just rehepeksu koht. Jumal valis. 1. Ajaraamatu 21. peatükist loeme sellest, et Taaveti rahvalugemisel olid rängad tagajärjed; ent millest lähtuvalt tulevasele templile sobiv asukoht leiti:

Siis Issand saatis Iisraelisse katku ja Iisraelist langes seitsekümmend tuhat meest. Ja Jumal läkitas ingli Jeruusalemma, et seda hävitada; aga kui ta parajasti hävitas, siis Issand vaatas ja kahetses seda kurja ning ütles hävitusinglile: „Küllalt! Lase nüüd oma käsi alla!" Ja Issanda ingel seisis siis jebuuslase Ornani rehealuse juures. Kui Taavet oma silmad üles tõstis ja nägi Issanda inglit seismas maa ja taeva vahel, käes paljastatud mõõk, mis oli sirutatud Jeruusalemma kohale, siis heitsid Taavet ja vanemad silmili maha, kotiriided seljas. Ja Taavet ütles Jumalale: „Kas mitte mina ei käskinud rahvast lugeda? Jah, see olin mina, kes tegi pattu ja suurt kurja. Aga mida need lambad on teinud? Issand, mu Jumal! Olgu seepärast su käsi minu ja mu isakoja vastu, aga mitte su rahvale nuhtluseks!"

Siis Issanda ingel käskis Gaadi Taavetile öelda, et Taavet läheks püstitama altarit Issandale jebuuslase Ornani rehealuse paika. Ja Taavet läks üles Gaadi sõna peale, mille see Issanda nimel oli öelnud. Kui Ornan pöördus, siis ta nägi inglit, aga tema neli poega, kes ta juures olid, pugesid peitu; Ornan oli nisu peksmas. Kui siis Taavet Ornani juurde jõudis, vaatas Ornan ja nägi Taavetit; ta läks rehealusest välja ning kummardas Taaveti ees silmili maha. Ja Taavet ütles Ornanile: „Anna mulle see rehealuse paik, et ma saaksin sinna ehitada altari Issandale! Anna see mulle täie hinna eest, et nuhtlus võetaks rahva pealt!" Ja Ornan ütles Taavetile: „Võta see enesele ja mu isand kuningas tehku, mis tema silmis hea on! Vaata, ma annan veised põletusohvriks ja pahmareed puudeks ja nisu roaohvriks. Ma annetan selle kõik!" Aga kuningas Taavet ütles Ornanile: „Ei, vaid ma ostan tõesti täie hinna eest, sest ma ei taha võtta Issandale seda, mis on sinu oma, ega ohverdada põletusohvriks niisama saadut." Ja Taavet andis Ornanile selle paiga eest kulda, mis vaagis kuussada seeklit. Ja Taavet ehitas sinna altari Issandale ning ohverdas põletus- ja tänuohvreid; ja kui ta hüüdis Issanda poole, siis Issand vastas temale tulega taevast põletusohvrialtarile. Ja Issand käskis inglit mõõga tuppe tagasi pista. Sel ajal, kui Taavet nägi, et Issand oli talle vastanud jebuuslase Ornani rehealuse paigas, ohverdas ta seal. Aga Issanda elamu, mille Mooses kõrbes oli teinud, ja põletusohvrialtar olid sel ajal Gibeoni ohvrikünkal. Kuid Taavet ei julgenud selle ette minna Jumalat otsima, sest ta oli hirmunud Issanda ingli mõõga pärast.

2. Ajaraamatu 3. peatüki esimesest salmist loeme, et Taaveti poeg Saalomon ehitas Taaveti ostetud kohale Templi: *Ja Saalomon hakkas Issanda koda ehitama Jeruusalemma Morija mäele, kus Taavetil, tema isal, oli olnud ilmutus, paika, mille Taavet oli kindlaks määranud jebuuslase Ornani rehealuse kohale.*

Tempel rajati kohale, kus varem reht peksti ja vilja küllaltki pika töö käigus salvedesse panekuks ette valmistati. Ehk võib siit tuua mõningaid seoseid ka meie tänasesse ellu, kui mõtleme vilja töötlemisele, et see saaks valmis kokkupanemiseks; ning kui mõtleme templiteenistusele koos kõigi ohvritoomistega, Jumala palge otsimisega, palvetamiste ja jumalateenistustega, mis kõik seal mäel aset leidsid. Rääkimata veel sellest, et Ornani rehealune asus Morija mäel, mis on pärimuse järgi sama koht, kus kunagi ka Aabraham oma poega Iisakit ohverdama oli tulnud; Jumal teda viimasel hetkel peatas ja inimohvri loomohvriga asendas.

Olulised on ka Jeesuse sõnad Johannese evangeeliumi 8. peatükist, mis Ta ütles sealsamas paigas: *Teie isa Aabraham tundis suurt rõõmu sellest, et ta saab näha minu päeva, ja ta nägi seda ja rõõmustas. Nüüd ütlesid juudid temale: „Sina ei ole veel viiekümneaastanegi ja tahad olla näinud Aabrahami?" Jeesus ütles neile: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, enne kui Aabraham sündis, olen mina." Nüüd nad võtsid kive, et teda nendega surnuks visata. Aga Jeesus peitis enese ära ja lahkus pühakojast.*

Need sõnad kõneles Jeesus Morija mäelt, Ornani rehealuselt, templist, luues oma sõnadega justkui silla pikkade aastatuhandete vahel. Ning isegi füüsiliselt templimäel seistes paistaks Kolgata kui Jeesuse surmakoht sinna ära, kui tänapäevaseid Jeruusalemma maju vahepeal ei oleks. Kui praegu templimäele minna, kust Jeesus neid sõnu kõneles ja kuhu kunagi Aabraham oli ohverdama tulnud, – sealt paistaks Kolgata kenasti kätte ära. Võib-olla, kui püüaksime neid Jeesuse sõnu tõlgendada, näitas Jumal Aabrahamile sealsamas seistes vaimusilmas palju aastaid hiljem õige pisut maad kaugemal olevat Kolgatat, kus kord Jeesus kui Jumala tõeline ohvritall inimkonna pattude eest sureb.

Templimägi on olnud Jumala valitud koht kõigiks nendeks inimkonna ajaloo jaoks olulistes sündmusteks ning Lehtmajade püha meenutuseks nii Iisraeli rahva kõrbeteekonnast kui ka meie maise elu ajutisusest; raskest viljasaagi kokkupanemise tööst ja osundamine sellele, et ka tänasel päeval kogub Jumal oma saaki aitadesse. Kõike seda meenutab Lehtmajade püha kui juutide sügispühade hooaja viimane püha, milles on veel tänaselgi päeval omajagu täitumist. ■

Orjusest vabaks!

MIRJAM TINNO, EMK Tallinna kogudus

Eelmises ajakirja numbris alustasime Mirjami elumuutuse lugu. Seekord ta jätkab oma tunnistust.

Mirjam Tinno.

Johannese 6:44 *Ükski ei saa tulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa, kes on minu läkitanud, ja mina äratan ta üles viimasel päeval.*

Poolteist aastat tagasi olin nii kehalt kui hingelt väsinud ja räsitud. Olin seotud paljude erinevate vaimsustega. See oli enne kui Jumal mind eriliselt puudutas ja kui ma sain päästetud (8.11.2014) ja ristitud (8.11.2015).Vaimne võitlus on reaalne ja ma sain vabaks luupainajatest ja rõhumistest.

Otsisin välja Uue Testamendi, mille 1992. aastal klassijuhataja oli kolmanda klassi lõpetamise puhul mulle kinkinud. Kakskümmend kaks aastat hiljem hakkasin lugema Uut Testamenti, oma pärandit. Täna ütlen, et mu tegutsemine oli Jumala poolt juhitud, sest ise olin veel oma usus nõder. Ma õppisin ja õpin siiamaani.

Täna ma arvan, et Jumal oli see, kes mind öösiti õudusunenägudest ja luupainaja käest üles äratas. Tavaliselt olid hommikuks unenäod meelest läinud, kuid ebameeldivad tunded olid jäänud. Tunnete järgi sain aru, kes mind öösel oli külastanud. Päästetuna öösel üles ärgates ei olnud õudus- ja hirmutunne enam minu sees – see piir oli selgelt tajutav. Vahest ma sain aru, kui kuri tuli nagu hunt lambanahas. Ma õppisin, et kurja käekiri on alati korduv, kuid Jumala oma loominguline ning inspireeriv.

Lugesin evangeeliumi ja väriseva häälega ütlesin sellele „kogumile“, mis oli mu ees, et tal pole õigust mind kiusata. Too aga viitas mu usule, et ma ei usu, mida ma räägin ja tal oli sel hetkel õigus. Aga ma ütlesin, et enne ma silmi kinni ei pane ega magama ei jää, kuni mu rahu ja rõõm on taastatud, nii nagu kogesin päästet läbi Jumala puudutuse. Ma ei saanudki sellise raskuse, hirmu, lootusetuse ja rõhumise tundega magada. Ja teadsin, et kui praegu silmad kinni panen, siis see unenägu ja kõik jätkub. Aga ma ei olnud enam nõus selliste tunnetega elama. Lugesin niikaua, kuni jõudsin kirjakohani, milles Jeesus tervendab kõik seestunud.

Matteuse 4:24 *Ja kuuldus Jeesusest levis üle kogu Süüria, ja tema juurde toodi kõik, kes põdesid mitmesuguseid tõbesid ja olid piinade käes ja kurjast vaimst vaevatud ja langetõbised ja halavtud, ning tema tegi nad terveks.*

Ja ma vaatasin selle „kogumi“ poole ja see kadus. Mu rahu oli taastatud ja ma jäin magama.

Sellised olid minu ööd. Päeval kuulasin jutlusi vaimsest sõjast ja sõjapidamisest ning otsisin kontakti kristlastega. See andis mulle usku, et Jumala sõna elab ning mina olen juba võitjate poolel. Tasapisi mu keha ja hing tervenesid ning mu usk ja usaldus kasvas. Mu unenäod muutusid harvemaks, aga ei tahtnud lõppeda.

Päästest kuus kuud hiljem tundsin, et sõda on sõda ja see on väsitav. Ühel pühapäeval, kui oli kirikus jutlus ja tunnistus vaimse sõja teemal, tundsin, et ma ei jaksa ja ma pean abi küsima ning palusin jutlustajalt ja pastorilt eestpalvet. Nad palusid ka mul kaasa palvetada, lahti öelda kõigest seotusest, mis ei ole Jumalast, Jeesuse Kristuse nimel. Seal hetkel oli tunda vaimset läbimurret, pisarad ja võbisemine lakkasid.

Pärast seda muutus päevane olek veelgi keerulisemaks. Kõik tundus järsku nii religioosne ja rõhutus olid mitmekordselt tagasi. Ütlesin endamisi, tegelikult karjusin Jumala poole, ma ei taha oma ellu enam mingeid käske ega keeldusi. Kus on Elav Jumal?

Ma tahan Sinuga koos käia? Kus Sa oled?

Viis päeva hiljem, neljapäeva õhtul, muutus mu rahulolematus väljakannatamatuks. Ja vaikne hääl mu seest ütles, et hakka tänama, lihtsalt täna. Ma hakkasin tänama Jumalat selle eest, mis mul juba on, mis on juba muutunud, mida olen kogenud, mis imed on juhtunud, kuidas ma olen tervenenud ja tänasin Teda oma rõõmu pärast ning nii poole ööni välja, kuni vajusin magama.

Nägin unes, et ärkasin unenäos üles. Ja unenäos ütlesin sõbrannale, et näe ma jälle kogesin neid luupainajaid, ma ei jaksa enam nii. Esimest korda ma unenäos ei võidelnud, vaid murdusin. Siis kuulsin unenäos vaikset häält, Jeesus Kristus, Jeesus Kristus, kuni hakkasin seda järele kordama. Algul vaikselt, mu jõud hakkas taastuma ja mulle meenus pühapäevane pastori ja jutlustaja eestpalve ning soovitus. Ütlesin kurjale selgelt ja valjult: „Sul ei ole mingit maad minu juures ega mingit õigust minuga nii käituda. Ma olen Jumala laps. Jeesuse Kristusel nimel tagane minust saatan ja seon lahti end kõigest, mis ei ole Jumalast, Jeesuse Kristuse nimel, Aamen“. Ärkasin sellepeale ülesse ja särasin.

Luuka 4:12 *Ja Jeesus vastas talle: „On öeldud: Sina ei tohi kiusata Issandat, oma Jumalat!“.*

Me oleme Jumala lapsed, Kristuse kaaspärijad ja meil on õigused Jumala juures. See oli suur läbimurre, ma olin kaitstud ka kõige haavatavamas olekus, magades. Tänu Jeesusele, tänu Jumalale.

Hiljem jagasin oma kogemust ja selgus, et tol õhtul, kui vaikne hääl mu sees ütles: "hakka tänama" – tol õhtul, kui minu kõige haavatavamas olekus toimus läbimurre, oli Tallinna metodisti koguduse juhtkond minu eest tuliselt palvetanud. Tänu Jeesusele, tänu Jumalale!

Milline vägi on Jumala sõnal, Jumala tõotustel ja kui olulised on meie usk, palved, eespalved, osadus, tänukiitus ja ülistus Jumalale!

Kuri sosistas, et vaikiksin ja hoidis mind isoleerituna. Aga Jumal soovis, et ma otsiksin Tema lähedust ja ligiolu, oleks alandlik Tema ees ja küsiks abi, jagaks siiralt ennast Temaga, usuks ja usaldaks Teda. Psühholoogid kirjutavad, kui tood nähtavaks selle, mis nähtamatu, teadvustad seda, siis see enam ei juhi sind. Jumal on Piiblis tõotanud meile veel rohkemgi.

Psalm 119:130 *Kui su sõnad avanevad, annavad nad valgust, tehes arukaks kohtlasi.*

Johannese 12:46 *Mina olen tulnud valguseks maailma, et ükski, kes usub minusse, ei jääks pimedusse.*

Ma ei osanud unistadagi sellest, mis praegu on mu elus. Mul on isiklik suhe Jumalaga, mu elus on rahu ja rõõm!

Jeremija 29:13-14 *Ja te otsite mind ja leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest. Ja ma lasen teil mind leida, ütleb Issand, ja ma pööran teie vangipõlve.*

Halleluuja! Olles nüüd siin, Jeesuse Kristuse juures, näen huvitavat asjaolu, et igasuguste kujude, gurude, inimeste poolt väljamõeldud ebajumalate ja ihade kummardamine oli mulle vastuvõetav, aga mitte Jeesus Kristus. Kui ema või keegi kristlane Kristust mainis, siis tavaliselt tekkis sellest tuline vestlus, riid või viisakusest eemaldusin. Nüüd ma tean, et mul oli teine vaimsus, mis tegi kõik selleks, et ma ei jõuaks Jeesuseni. Kuid Jumal on meid armastanud juba ennem.

Johannese 3:16 *Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.*

Minus on rahu ja usaldus, ma olen päriselt rõõmus ning inimesed on toredad. Ma olen pühendunud oma tööle, milleks Jumal on mind läkitanud. Ütlen rohkem jah „asjadele“, mis on mulle ja loobun lihtsamalt sellest, mis ei ole mulle. Ma otsin ennekõike Tema tahet. Ma olen tänulik.

Poolteist aastat tagasi arvasin, et see ei ole enam võimalik, et minuga on kõik läbi. Ma ei osanud unistada sellest, mis väärtuse ja tundega ma praegu elan.

Ma olen päästetud! Mul on Jumalaga isiklik suhe. ■

EESTI METODISTI KIRIKU AASTAKONVERENTS 17.-19. juuni 2016.a.

Määramised 2016-2017

Superintendent: Taavi Hollman

1. Aseri: Dmitri Semjonov
2. Haapsalu: Urmas Rahuvarm, Rauno Ojassoo
3. Jõhvi Petlemma: Artur Põld
4. Jõhvi: Artur Põld
5. Keila: Mihhail Batšinski
6. Kohtla-Järve: Sergei Sutškov
7. Kunda: Stanislav Ossipov, Andrei Spiridenko
8. Kuressaare: Rando Metsamaa
9. Kärsa: Rein Laaneser
10. Narva: Erkki Sepp
11. Paide: määramisel
12. Paldiski: Boris Zujev
13. Pärnu: Tõnu Kuusemaa, Ardi Leerima
14. Rakvere: Hans Lahi
15. Reeküla: Heino Seppel
16. Ruusmäe: Enno Sarik
17. Räpina: Ele Paju
18. Sakussaare: Hans Lahi
19. Sillamäe: Vladimir Beregovoi
20. Tallinn (eesti): Toomas Pajusoo, Joel Aulis
    Tallinn (vene): Aleksandr Fjodorov, Robert Tšerenkov
21. Tallinna Uue Alguse: Stanislav Ossipov
22. Tapa: Joel Rang
23. Tartu: Priit Gregorios Tamm
24. Viitka: määramisel
25. Võru: Kaupo Kant

Ühinenud Metodisti Kiriku Globaalteenistus (GBGM): misjonisekretär Üllas Tankler

Eesti Kaitsevägi: kaplan Raivo Nikiforov
Eesti Kaitsevägi: kaplan Jana Laaneser
Tartu Vangla: vanemkaplan Olavi Ilumets
Tallinna Vangla, Lääne Prefektuuri Arestimajad: kaplan Johannes Kakko
Kaitseliidu Pärnumaa malev: kaplan Johannes Kakko
Kaitseliidu Tartu malev: kaplan Priit Gregorios Tamm
Misjonipastor Leedu Aastakonverents: Andrus Kask
Eesti Evangeelne Allianss Evangelismi- ja misjonitoimkond: diakon Mark Nelson
EELK Diakooniahaigla: Sirly Lahi
Tallinna Uue Alguse koguduse rehabilitatsioonikeskused: Jarl Šapovalov

Tallinnas, 19. juunil 2016
Piiskop: Christian Alsted

Päikesekiir –
Jõhvi Puuetega Laste Tugikodu sünni- ja kasvulugu

TRIIN TARENDI, Jõhvi Petlemma kogudus

Jõhvi koguduse pastor Artur Põld kandis aastaid südames ideed luua piirkonna puuetega lastele keskus, et anda vanematele võimalus „hinge tõmmata” ning võimaldada neile tuge ja nõustamist.

Koostöös Jõhvi vallavalitsuse sotsiaalosakonna juhataja Sirli Tammistega asuti selleks võimalusi otsima. Sirli Tammiste aitas leida ruumid ja inimesed ning koostada dokumentatsiooni. Loodi MTÜ, mis sai enda kasutusse Jõhvi ühe endise lasteaiahoone ja projektijuhina asus tööle Ursula Randlaine.

Kui Jumal annab idee, siis annab ta selle elluviimiseks mitte ainult varustuse, vaid ka meeskonna. Töö metodisti kiriku laagris Gideon viis Artur Põllu kokku rahvusvahelise heategevusorganisatsiooni *Stoneworks International* eestvedaja Michael Cantrelliga, kes organiseeris mitmel suvel Eestisse vabatahtlike gruppe USAst. Nii sattus Eestisse ka praeguseks pensionile jäänud kooliõpetaja Mary Walsh, kes on terve elu õpetanud just puudega lapsi. Mary sai tugikodu loomise ideest puudutatud sel määral, et otsustas seda projekti toetada. Tänu sellele annetusele tehti suur samm keskuse avamise suunas. Viidi ellu põhjalikud renoveerimistööd hoone esimesel korrusel.

Tänu Ettevõtluse Arendamise Sihtasutusele esitatud projektile ja *Stoneworks Internationali* poolt kogutud annetusele viidi lõpuni ruumide siseviimistlus ning 1. juunil 2013 avatigi puuetega laste tugikodu Päikesekiir lastele ja peredele. Renoveerimisel ja projekteerimisel oli oluline roll ka Jõhvi koguduse liikmel arhitekt Andres Toomel. Ühiselt toetajatega loodi hubane ja lastepärane keskkond.

Fotod: Päikesekiire pildikogu

Õpetajad rühmatoas.

Päikesekiire buss, mis on inimeste transportimisel olnud suureks õnnistuseks.

Koostöös Eesti Kirikute Nõukoguga esitati projektitaotlus lapsehoiuteenuse käivitamiseks Eesti-Šveitsi koostööprogrammi Vabaühenduste Fond ja Kodanikuühiskonna Sihtkapitalile. Projektile andsid toetuskirja 8 Ida-Virumaa omavalitsust ja Ida-Virumaa Puuetega Inimeste Koda.

Suur osa keskuse arengus on olnud vabatahtlikel ja headel suhetel Eesti Sõpradega USAs. Juba mitmendat suve külastab tugikeskust misjonigrupp USAst. Ühiselt on kolmel aastal korraldatud suvelaagreid metodisti kiriku laagris Gideon, kus on osalenud nii lapsed kui ka nende vanemad. Head suhted on säilinud ka organisatsiooniga *Stoneworks International*, kes on läkitanud Jõhvi ka mitmeid vabatahtlikke, kes on andnud oma panuse kuu või mitme jooksul. Texasest pärit vabatahtlik Elissa Carruthile on jäänud Jõhvi ja Päikesekiir nii tugevalt südamesse, et ta on tulnud Eestisse tagasi juba korduvalt.

Hea koostööpartner on Päikesekiirele olnud erivajadustega laste kool *The Little Light House* Tulsas Oklahomas. Õppereisil nende koolis on käinud keskuse juhataja Ursula ja lapsehoidja Maria. Igal suvel on käinud mõned õpetajad ja füsioterapeudid Eestis oma kogemusi jagamas. Järgmisel suvel on plaanis ühiselt korraldada Eestis suurem seminar erivajadustega lastega tegelevatele spetsialistidele ja peredele.

Vaid mõne aastaga on Päikesekiir suutnud tõestada end ka riikliku tasandil. Alates 1. septembrist 2014 kuni

Rühmatuba – seintel on käsitsi maalitud lastepärased pildid.

novembrini 2015 oli tugikodu partneriks SA Tartu Ülikooli Kliinikumi Lastefondile. Lastefond toetas 2014. aasta põhikampaania „Unistuste puhkus“ raames raske ja sügava puudega lastele lapsehoiuteenuse pakkumist ka Ida-Virumaal. Jõhvi hoiukodu loodi Päikesekiire juurde.

Alates novembrist 2015 on Päikesekiir sotsiaalkindlustusametile partneriks tugiteenuste pakkumise korraldamisel raske ja sügava puudega lastele Ida-Virumaal. Tugiteenuste pakkumist toetatakse Euroopa Sotsiaalfondi 2014-2020 elluviidava toetuse andmise tingimuste „Puudega laste tugiteenuste arendamine ja pakkumine ning töö- ja pereelu ühildamise soodustamine“ raames. Antud projekti raames on lisaks lapsehoiuteenusele võimalik peredele pakkuda ka tugiisiku- ja transporditeenust.

Selleks, et jõuda teenuste pakkumisel rohkemate peredeni üle kogu Ida-Virumaa, teeb Päikesekiir koostööd mitmete sotsiaal- ja peretöö partneritega Narvas, Sillamäel ja mujal Virumaal ning erinevate omavalitsustega. Tänu antud projekti elluviimisele on saanud teenuseid lapsed ligi 50st Ida-Virumaa perest.

Perede arv, kes teenuseid kasutavad, kasvab tublisti. 2016. aastal osaleb lapsehoiuteenusel 23 erinevat peret, ühel päeval tavaliselt korraga 4-5 last. Erinevad lapsed käivad erinevatel päevadel. Osad vanemad vajavad abi lapsehoidmisel rohkem kooliajal, osad koolivaheajal.

Põhjus, miks Päikesekiirest on saanud koht, mida vanemad usaldavad ja kuhu nad toovad oma lapsed rahuliku südamega, on imelised lapsehoidjad Luive Nutov ja Maria Rikkijeva. Nende kannatlikkus, pühendumine, hool ja armastus on see, mille tõttu on paljud teenusel osalenud lapsed teinud oma arengus tublisid edusamme. Lapsehoidjate tööd on toetanud kolme aasta jooksul paljud vabatahtlikud ja praktikandid. Laste transporti korraldab Liana Põld ja raamatupidamist aitab järje peal hoida Valentina Põld.

Tugikodu moto on: Päikesekiir igasse päeva! Kindlasti on tugikeskuse töötajate, vabatahtlike ja koostööpartnerite pühendumine toonud päikesekiiri mitmete Ida-Virumaa erivajadusega laste ja nende perede ellu! ■

In Memoriam John Trundle

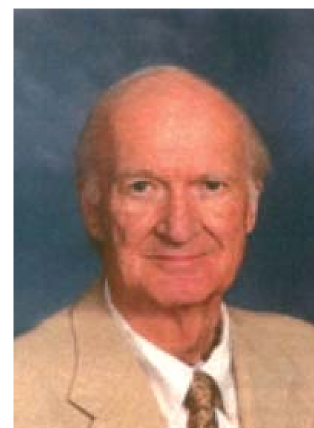

Oleme Jumalale tänulikud pastor John Trundle´i elu ja teenimise eest. John lahkus meie hulgast juulikuus. Ta on tähendanud meie väikesele kirikule palju, algatades Eesti Sõprade kogukonna Ameerikas ja olles selle esimees mõned aastad ning leides ka toetust EMK pastorite palgafondile

Õnnistagu Jumal John´i perekonda ja sõpru!

“Ma kuulsin häält taevast ütlevat: „Kirjuta: Õndsad on surnud, kes nüüdsest peale surevad Issandas! Jah, Vaim ütleb, et nad võivad hingata oma vaevadest, sest nende teod lähevad nendega kaasa."” Ilmutuse 14:13.

In Memoriam Ralph Watson

Ralph Watson lahkus meie hulgast juulikuus 2016. Oleme tänulikud Jumalale Ralphi ja tema abikaasa Mary eest, kes on toetanud aastate jooksul erinevaid projekte Eestimaal, aidates ehitada Tallinna metodisti kirikut, Tartu Püha Luuka kirikut, toetades EMK Teoloogilist Seminari ja EMK pastorite palgafondi.

Õnnistagu Jumal Ralphi mälestust, lohutagu tema abikaasat Mary Watsoni ja õnnistagu nende peret.

Foto: Ulvar Käärt

10. septembril möödus aasta ajakirja kauaaegse peatoimetaja Kärt Jänes-Kappi lahkumisest igaviku radadele. Mälestab kogudus ja ajakiri Koduteel.

Fotod: Artur Põld

EMK suvekonverents

4.-7. augustil toimus EMK XII suvekonverents Aa rannas. Seekordne teema kandis pealkirja „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma jõuga ja kogu oma mõistusega, ning oma ligimest kui iseennast!" (Lk 10:27.)

Konverentsil toimusid jumalateenistused, piiblitunnid, seminarid, lisaks oli eraldi programm lastele ja ka noortele, mida korraldasid Brasiilia-Eesti misjonigrupp. Saime olla osa Wesley grupist ja arutleda kuuldu üle ja olla üksteisega osaduses. Kogu konverentsi vältel oli ka eestpalve võimalus, mida viis läbi Aldersgate'i meeskond.

Kõneldud teemad panid mõtlema mitmetele olulistele küsimustele ja ennast analüüsima: milline on minu süda? Kas ma ikka armastan Jumalat? Mis on motivatsiooniks, kui ma midagi teen – kas täidan Jumala või inimeste ootusi? Kas minu fookus on Jumala peal või on see millelgi muul? Livia Telles rääkis, et tihti on ühiskonna keskmeks „mina", ja see on kandunud ka meie kogudustesse, kuid meid on kutsutud elama õiguses ja pühaduses. Et viia fookus Jumalale – see on meie igapäevane otsus. Minu jaoks kõlas läbi selle konverentsi kirjakoht Rm 12:2 – „Ja ärge muganduge praeguse ajaga, vaid muutuge meele uuendamise teel, et te katsuksite läbi, mis on Jumala tahtmine, mis on hea ja meelepärane ja täiuslik."

Jäi väga ka meelde Ukrainast pärit Gennadiy Mokhnenko, kes on lapsendanud üle 30 lapse. Ta näitas oma elu eeskujuga seda, kuidas tõesti armastada oma ligimesi nagu iseennast. Ta aitas lapsi, kel polnud lootust, kes olid mahajäetud, kodutud. Usun, et selleks kutsub meid täna ka Jeesus – olema ligimene kõigile meie ümber, kes meie abi vajavad.

See, mida Jumal seal paigas tegi ja edasi teeb, on tihti kirjeldamatu – midagi, mida me alati oma silmaga ei näe, kuid võime kindlad olla, nii nagu ka Aa rannas lauldud Timo Lige laulu sõnad ütlevad, et „See, mida Jumal teeb, on hea. See mida Jumal teeb, see jääb, ta armastus jääb."

MERLIN RAEV, Reeküla kogudus

Tänavune suvekonverents oli vaimulikult väga innustav. Mulle väga meeldis, et seminaride, piiblitundide ja jutluste teemad olid siduvad ning justkui üksteisele üles ehitatud. Üks hea mõte, mille ma kaasa võtsin, on see, et ma ei pea ootama, et inimesed tulevad minu juurde, vaid astuda esimene samm ise! Armastada üle kõige oma Jumalat ning ka ligimest, olles julge kristlane!

RIINE TIIRIK, Reeküla kogudus

Foto: EGLE HOLLMAN

Suvekonverentsil toimus taas aktiivne lasteprogramm, kus sai piiblit paremini tundma õppida, aga ka laulda, mängida, meisterdada ja muud põnevat teha. Eriliseks rõõmuks oli, et piiblitunde lastele tegid toimkonna juhendamisel EMK lastetöö juhtide koolituse läbinud noored: Kärt, Matri, Victorya ja Karl.

Eesti-Brasiilia suvemisjon

Tänavu tähistas Eesti-Brasiilia suvemisjon oma kümnendat tegevusaastat. Suvemisjon on olnud pidevas arengus selleks, et teenida kohalikke kogudusi parimal viisil.

Sel aastal toimus suvemisjon (22.07-10.08) võrreldes varasemate aastatega uues kuues. Ligi kolme nädalasse mahtus mentorluskoolitus EMK noortetöötegijatele, piiblilaager meie noortele; samuti teenisime kaasa EMK suvekonverentsil, viies läbi noortetööd. Tänu suuremale tiimile ja uuele kontseptsioonile oli meil suvekonverentsil võimalik pakkuda noortele lisaks tavapärastele noorteõhtutele ka neile suunitletud seminare ja töötubasid. Oma kogemusi jagavad noortetöö tegijad Meelika Seppel Reeküla koguduse noortetöö tiimist ja Karl Martin Ventsel Tallinna noortetöö tiimist (teenib ka EMK noortetoimkonnas).

Mida andis/õpetas sulle suvemisjoni raames toimunud mentorluskoolitus?

Meelika: Mentorluskoolitus oli minu jaoks oluline. See sidus meid kokku – me õppisime ja arenesime koos. Lisaks meeldis mulle väga see, et saime piiblitundide tegemisel tagasisidet ning nõuandeid küsida Livia Telleselt ja Mark Nelsonilt.

Karl Martin: Mentorluskoolitus näitas, kui vajalik on enne selliseid üritusi valmistuda. Mitte ainult, et laagriplats on vaja korda teha ja üritused ning ajakava kokku panna – need ka –, aga pigem vaimselt olla valmis täitma Jumala poolt antud ülesandeid, kuulda ta õpetusi ja suunamisi ning olla valmis ka rünnakuteks, sest kui me teeme Jumala tahet, siis seda suuremad on ka rünnakud meie töö takistamiseks. Kindlasti vajalik aeg minu jaoks.

Noorte piiblilaagri raames korjati osalejatel ära telefonid (sh ka läbiviijatelt). Kuidas mõjus?

Meelika: Laagri ajaks telefoni kõrvale panemine oli väga hea mõte. Minu jaoks andis see vabaduse tunde – sain lihtsalt aja maha võtta ja olla eemal kõikidest kirjadest, kõnedest ja sõnumitest. Kui laager läbi sai, siis mu esimene mõte oli, et ei tahaks internetti lahti tehagi enam. Mulle meeldis see idee nii väga, et peale laagrit olen võtnud aja, kus panen telefoni teadlikult eemale ja naudin lihtsalt seda vaikust ja aega Jumalaga.

Eesti-brasiilia misjonitiim 2016

Fotod: Mart Hendrik Järvekülg

Karl Martin: Ma pole väga telefoni-inimene ka väljaspool laagrit, aga õhtuti ikka olen lähedastega suhelnud. Pigem nähes, kuidas laagri noored ilma telefonideta olid palju avatumad suhtlema, pani see mind arvama, et see ikka võib vajalik olla. Panin seda tähele piiblilaagri eelviimasel päeval, kus noorte silmad särasid peale hommikust ülistust, kui palju igasuguste segajate eemaldamine annab juurde nendele. Nad saavad keskenduda Jumalale ja see, kui nad kogevad Jumala ligiolu, on noorte jaoks üks tähtsamaid eesmärke, mida me tahamegi neile pakkuda – tunda ise, kui vajalik ja väärtuslik see on.

Mida kogesid piiblilaaris?

Meelika: See laager oli väga eriline. Minu jaoks oli laagri õhkkond eriliselt õnnistatud. Meenub üks õhtune palveaeg, kui ma kogesin, et Jumal on tõesti midagi erilist valmistamas. Ma olen täiesti kindel, et sellised laagrid on olulised, sest need õpetavad noori seisma Jumala sõnal ja ma usun, et tekitavad ka suurema nälja ja igatsuse Jumala järele.

Karl Martin: Sellised piiblilaagrid pole olulised ainult noortele, vaid minu arvates kõigile. Eestis kahjuks pole ma enne kokku puutunud sellise rangelt piiblit õpetava laagriga, aga mida nägin seekord, oli see, et inimesed on sõna otseses mõttes näljased selle järele. Ma olen ise väga palju hakanud lugema piiblit, kuulama asjakohaseid salvestusi ning saateid juba enne seda laagrit. Laagris sain ma lihtsalt uut jõudu juurde, et võtta aega koos Jumalaga ning öelda lahti asjadest, mis mul seda takistavad. Laagris kogesin erilist Jumala hoidmist, olgu selleks kasvõi laagri ilm, aga ka inimeste omavaheline läbisaamine ja kohanemine. ■

Noored räägivad piiblilaagrist:

Kuidas sulle laager meeldis?

Johannes: Mulle väga meeldis, leidsin uusi sõpru ja õppisin Piiblit paremini lugema.

Annika: Väga-väga meeldis, väga lahedad olid need vahemängud, kus õppisid rohkem piiblit tundma.

Matri Joosua: Väga tore, sai uusi sõpru, eraldati nii-öelda muust maailmast (laagris korjati osalejatelt telefonid neljaks päevaks ära), sai veeta väärtuslikku aega Jumalaga.

Ragne: See oli väga äge laager.

Karl Saamuel: Väga hästi, väga tore oli ja oli tunda Jumala ligiolu.

Jane: Mulle see piiblilaager väga meeldis, sain rohkem piiblist teada ning mängud vahepeal olid värskendavad, kui olid pingsalt mõtelnud.

Mis kogemus sind selles laagris kõige enam kõnetas? Mida sa õppisid?

Ege: Piiblitunnid, ja õppisin, et Jumal on kõik loonud.

Merlin: Ühte kogemust on väga raske välja valida, neid pärle oli väga-väga palju, ma arvan, et üks hästi hea aeg oli õhtused teenistused, eestpalve-aeg ja ka ühine ringis palvetamine. Ma kogesin vabanemist, andes asju üle Jumalale, ma olen väga tänulik.

Õppisin väga palju piibli kohta. Meile avati sõna väga erinevate nurkade alt, mille peale ma poleks ise tulnud. Mareta rääkis kutsumuse teemast, sellest, kuidas on üks ihu ja ihul on palju liikmeid ja igal liikmel on oma ülesanne – nii on ka meil: Jumal on seadnud meile oma ülesande, milles meie oleme just parimad ja hästi oluline on, et me otsiksime seda parimat tahet; ta rääkis ka neid lugusid, kui ma olen nagu „vales kutsumuses“ – siis võib tulla ka näiteks läbipõlemine. Oluline on, et me teeksime neid samme koos Jumalaga ja otsiksime tema tahet.“

Annika: „Jah me teame, et me oleme kõik erinevad, kuid see tuletas meelde, et Jumal ongi meid erinevaks loonud. Me ei tohiks endid üksteisega võrrelda, tänapäeval võrreldakse väga palju, kuid tegelikult me ei tohiks seda teha Jumal ongi meid erinevaks loonud.

Matri Joosua: Ma hakkasin ühel teenistusel piiblit niiöelda lappama ja Jumal väga otseselt kõnetas mind selle kaudu, nende kirjakohtade läbi, et kes ma olen ja kes tema on, mis ma pean tegema ja kuidas, andis juhiseid. Õppisin selles laagris päris palju. Esimene asi, mis ma koha ära mainiksin, on see, et hiljuti oli mul nagu raskusi selles suhtes, et meil on peas hästi palju erinevaid hääli. Kuidas eristada, milline on Jumala, minu enda või hoopis keegi teise hääl. Aga just esimesel päeval see kirjakoht, mille üle anti meil aega mõtiskleda – siis see just väga kõnetas mind, et lambad järgnevad karjasele, sest nad tunnevad tema häält. Ja siis ma tegelikult mõistsin, et ma ei pea kuidagi ise selgeks tegema mingite enda leiutatud reeglite järgi, kuidas ma saan teada, kes on kes, vaid ma tõesti tunnen Jumala häält ja ma tean, kui see on Jumal, kes räägib.

Ragne: Piiblitunnid olid hästi head, õppisin, kuidas Jumalaga lähedasemaks saada, kuidas temaga rääkida.

Karl Saamuel: See, kui minu eest palvetati ja ma tundsin, kuidas Püha Vaim mind täitis ja see oli üks väga äge kogemus. Õppisin, et Jumal on kõige tähtsam.

Jane: Ma õppisin rohkem piiblitegelaste kohta ja uurisin rohkem ning just Vanast Testamendist, muidu igal pool enamasti on Uus Testament, mida kasutatakse.

Mis on mõte, mille siit koju kaasa võtad?

Johannes: Kindlasti loen rohkem piiblit.

Ege: Et Jumal on alati meiega.

Merlin: Võibolla üks oluline mõte on see, et oluline on see protsess, see teekond, milles me oleme, mitte ainult saavutused. Võibolla inimlikult tahaksin ma olla seal lõpp-punktis, aga teekond on ka oluline, milles ma olen. Samuti võtan kaasa ka Jumala kuulamise idee, see on see küsimus, mis mul on olnud päris pikka aega. Grete rääkis sellest, kuidas me otsime Jumalat kui hõbedapotti, et see ei tule äkitselt – Jumala kuulamist peab harjutama, see võtab aega, aga see tasub end ära.

Annika: Jumal on meid loonud, me oleme Jumala lapsed.

Matri Joosua: Mareta tõi pagulasküsimuse suhtes väga hea mõtte välja, mille ma kindlasti kaasa võtan, et me kristlastena ei tohiks mõelda, et kes on meie ligimene, keda me peaksime aitama, vaid me kristlastena peaksime ise saama ligimesteks nendele inimestele, kes vajavad meie abi.

Karl Saamuel: Mul on elamiseks vaja Jumalat, muud ei ole mul vaja.

Kas sellised laagrid on olulised?

Johannes: Ma arvan, et on, sest noored võiksid rohkem piiblit lugeda, mitte lihtsalt kodus arvuti taga istuda ja arvutimänge mängida.

Ege: Selles suhtes, et inimesed, kes siia tulevad, saavad rohkem Jumalat tundma õppida.

Merlin: Täiesti kindlasti on olulised. Juba sellepärast, et me saame rohkem Jumala sõna tundma õppida ja nii mõnelegi, kes on usus noor, andis see nii palju juurde. Muidugi mulle endale ka andis see tohutult palju juurde. See aitas Jumalat tundma õppida ja õpetas, kuidas Jumala sõna paremini lugeda, kuidas seda uurida ja inspiratsiooni ning innukust edaspidiseks, nii et kui ma siit laagrist ära lähen, siis ma tahan seda ka ise rohkem lugeda. Nii et ma arvan, et need on väga väga vajalikud, sest Jumala sõna on see, mis muudab meid, mille kaudu Jumal saab kõnetada ja rääkida, ja nii oluline on sellel teemal rääkida.

Annika: Ma usun küll, et on olulised, sest see on just konkreetselt suunatud süvendatud piibli õppimisele, teemad on hästi seotud."

Matri Joosua: „Need on kindlasti väga olulised sellepärast, et sa süvened Jumala sõnasse, sa võtad aega Jumala jaoks, sa kuuled teiste kogemustest, see ehitab sind üles, sul on eestpalve võimalus, sa saad piiblit uurida, rohkem teada erinevatest tegelastest piiblis, see õpetab ja kasvatab väga palju, isegi kui see võib tunduda igava raamatutuulamisena, siis tegelikult on meil piiblist väga palju õppida ja alati on sealt midagi leida. Jumal võib meile enam avada täiesti erinevaid kirjakohti.

Ragne: On küll, sest see õpetab noori piiblist paremini aru saama ja seda lugema.

Karl Saamuel: Minu arust on need küll olulised, sellepärast, et inimesed saaksid õppida Jumalat paremini tundma ja Jumalaga koos olema, ja sellest mõttes oli see ka väga hea, et laagrisse saabudes võeti telefonid ära – siis ei olnud mingeid segavaid faktoreid, et sa saaksid olla ainult Jumalaga koos.

Jane: Jah, ma leian, et piiblilaagrid on olulised, see paneb rohkem piiblit uurima; ja kui mingi teema või osa lõpeb, siis sa tahad ise veel juurde lugeda – näiteks Estri raamat: kui sellest räägiti siis ma tahan selle ise läbi lugeda algusest lõpuni, et veel mõelda selle üle.

Suur tänu Jumalale ja teile kõigile, kes te meid olete toetanud nii materiaalsetes vajadustes kui ka palvetega! Teie toetus tähendab meile rohkem, kui suudame sõnadesse panna.

EMK noortetoimkond ja noored

Artikli valmimisele aitasid kaasa Mart Hendrik Järvekülg, Mareta Elisabeth Nõmme (noortetoimkonna koordinaator) ning EMK noortejuhid ja noored.

Tartu koguduse noored osalesid sarnases Piiblilugemise laagris ehk siis PLLis (korraldaja APÜ). Vanemate laste jaoks oli see juba viies laager! Toome siinkohal ära ka nende laagimuljeid:

Maria: Selle aasta PLL oli võrratu! Jumala ligiolu oli tunda. Sain paljudele küsimustele vastuseid ja olen uueks aastaks varustatud Jumala sõna ja armastusega. Oli väga tore näha vanu sõpru ja ma sain mõned väga head uued sõbrad, kellega tahan kindlasti edasi suhelda. Meil olid iga päev piiblitunnid, kus lugesime Piiblit, mõtisklesime selle üle ja mängisime mänge. Mul oli väga tore rühm. Naljakas oli, et ma tundsin kõiki! :D Kõige võimsamad olid jällegi ülistusõhtud. Seal laulsime ja kõik, kes tahtsid, said oma elust tunnistada. Mõned lapsed otsustasid isegi Jeesuse oma ellu vastu võtta. Meil olid ka toredad meeskonnamängud ja võistlused. Oli hea oma meeskonda ergutada ja koos rõõmustada, kui hästi läks. Ma jäin selle aastaga väga rahule ja ootan õhinaga järgmist laagrit! :D Aitäh kõigile, kes meid oma palves kandsid ja vanematele, kes meid sõidutasid! :P

Karl Markus: Laagris oli väga tore. Seekord oli parem kui eelmisel aastal, sest sel aastal võtsin sõbra kaasa. Mulle meeldis laagris ülistamine, samuti mäng nimega "SIMS6", kus pidi investeerima oma elu erinevatesse valdkondadesse 24 elupunkti ja seda tuli teha targalt. Samuti oli söök hea ja sportmängud lahedad. Toreda seltskonnaga möödus aeg kiiresti, nii et seal oli väga lõbus. Lähen kindlasti jälle!

Aleks Mattias (osales lastelaagris): Laagris meeldisid mulle kõige rohkem mentorid, mängud, ujumine ja laulud. Minu mentor Miikael on kõige lahedam maailmas, sest temaga oli hea rääkida. Mulle meeldis kõige rohkem mäng, kus tuli varastada lippe. Igal tiimil oli kaks lippu ja neid tuli teistelt juurde varastada. Sellel laagriplatsil oli tiik, kus sai ujuda. Hommikul, lõunal ja õhtul olid palvused, kus lauldi lahedaid laule. Seal oli äge ja ma lähen järgmisel aastal veel.

Tartu juunioride suvematk

Meie juunioride kooliaasta sai seekord lõpetatud vahva reisiga.

20. juuni hommikul kogunes rännuseltskond kiriku juurde. Pärast ühist palvet asusid Tallinna poole teele Maria, Ingrid, Saskia, Eskil, Aleks Mattias ja Karl Markus, saatjateks Jana Tamm, pastor Priit Tamm, Andres Mäekivi ja Raini Tuberg.

Meid soosis ilus päikesepaisteline ilm. Esimeseks peatuspaigaks oli Tallinna metodisti kirik, kus kohalikud noored meid lahkesti vastu võtsid. Üheskoos süües ja mängides saadi ka omavahel tuttavaks.

Seejärel tõttasime Eesti Rahvusringhäälingu muuseumisse, kus saime Mai Mikiveri juhatusel osa põnevast ekskursioonist televisiooni telgitagustes. Noored said näha erinevaid telestuudioid ning proovida muuhulgas ka ilmateadustaja ja uudistelugeja rolli.

Pärast õhtust jalutuskäiku mere ääres ja Pirita kloostri varemetes suundusime oma ööbimispaika metodisti kirikus, et järgmise päeva seiklusteks välja puhata.

Hommikul tuli ärgata juba varavalges, et jõuda kell 8 väljuvale laevale. Ka Helsingis tervitas meid särav päike ja pilvitu taevas. Liikusime linnas jalgsi ja trammiga, mis andis võimaluse linna lähemalt uudistada ja veidi tundma õppida.

Meie esimeseks sihtpunktiks oli *Sea Life* meremaailm, kus oli väga põnev vaadelda elusuuruses kalu ja muid mereelukaid.

Seejärel külastasime Senati väljakul asuvat võimsat Toomkirikut, väga unikaalset Kaljukirikut ja imeilusat Jumalaema uinumise katedraali. Igas pühakojas võtsime aega ka vaikuseks ja mõtiskluseks.

Fotod: Tartu kogudus

Mõistagi mahtusid meie päeva-plaani ka noortele huvipakkuvad poed ja kaubanduskeskused, jalutuskäik ja puhkehetked Esplanaadi pargis ning loomulikult jäätiseostud. Päeva lõppedes oli võimalus heita veel pilk Helsingile Finnairi 40 meetri kõrguselt vaaterattalt ning peagi oli käes aeg asuda koduteele.

Pärast pikka ja muljeterohket päeva jagus noortel siiski veel energiat, et laevatekil tuulega rammu katsuda ja mängudest osa võtta. Südaööl maabusime Tallinnas ning koju Tartusse jõudis väsinud ja rahulolev rännuseltskond öösel kella kolme paiku.

Tänu Taevaisale, kes meid hoidis ja meie reisi õnnistas! Aitäh kogudusele toetuse ja palvete eest! Kiitus meie noortele, kes kordagi raskuste üle ei kurtnud, vaid lausa ideaalseteks teekaaslasteks olid!

RAINI TUBERG,
Tartu Püha Luuka kogudus

Järgnevalt ka laste endi muljeid:

Karl Markus: Tallinna-päeval meeldis mulle kõige rohkem ERRi muuseum, sest seal olid needsamad erinevad stuudiod, mida ma olin telekast näinud. Need olid põnevad. Seal sai ise uudiseid teha. Eriti meeldis mulle jalgpallistuudio.

Helsingi-päeval meeldis mulle kaks asja: *Sea Life* ja kaljukirik. Sea Life'is oli palju uuendusi tehtud ning näiteks haisid ja kaheksajalgasid oli põnev vaadata. Kaljukirikus oli võimas orel, võimsad kivist seinad, ja klaasist kuppellagi. Seal oli väga võimas tunne olla.

Olen tänulik, et meile anti selline võimalus Tallinna ja Helsingisse minna. Saime juurde uusi kogemusi ja tutvusime Tallinna metodisti koguduse noortega.

Aleks Mattias: Tallinnas meeldis mulle ERRi muuseum. Põnev oli näha väljastustuba, kus oli palju arvuteid. Seal pandi subtiitreid filmide ja saadete alla ning lasti välja erinevaid saateid. Mulle meeldis, kui ühe suure teleka sees oli palju erineva suurusega ekraane. Mulle meeldis väga Tallinna metodisti kirik, sest seal oli väga lahe olla. Tore oli saada tuttavaks selle koguduse noortega. Helsingis meeldis mulle *Sea Life* (meremuuseum), eriti seal elav kaheksajalg, kes oli väga ägeda välimusega. Ka vaateratas oli vahva, sest see läks nii kõrgele. Kui tüdrukud olid kõige all, olime meie kõige kõrgemal.

Olen kogudusele tänulik, et saime nii vahva reisi ette võtta.

Maria: Ma olen väga tänulik kogudusele ja kõikidele, kes meie reisi toetasid, et te tegite selle võimalikuks, eriti Eevile! Aitäh ka täiskasvanutele, kes meiega kaasa tulid ja olid väga toredad ja kannatlikud. Väga ilus teist, et valisite külastusteks sellised kohad, kus meil huvitav käia oli. Teiega oli väga tore reisida! :) Aitäh ka Mai Mikiverile, kes tegi meile hariva ringkäigu ERRi telemajas!

Mulle meeldis Tallinna noortega koos olla ja nendega tuttavaks saada. Nad olid väga külalislahked ja neil olid head ideed, mida meiega teha. Tallinnas käisime ka ERRi telemajas, kus kohtusime teletähtede ja reporteritega. Käisime sellistes stuudiotes nagu Aktuaalne Kaamera, jalgpalli EMi stuudio ja Lastetuba ning mitmetes teistes kohtades.

Muidugi ei saa ära unustada Pirita kloostrit, kus tuli hinge suur rahu ja sain ette kujutada, kuidas siin kunagi tegevus käis ja pidevalt Jumala poole palvetati. Teistel oli samal ajal väga lahe kivide peal hüpata ja ronida. :D

Helsingis meeldis mulle kõige rohkem olla Kaljukirikus. Seal oli võrratult ilus ja sai linnamürast ära Jumala ligiollu. Kaljukirik on ilmselt kõige unikaalsem ja huvitama arhitektuuriga kirik, kus ma kunagi käinud olen.

Väga tore oli ka lihtsalt linna peal käia ja vaadet nautida. Sain külastada ühte väga kuulsat kohvikut, kuhu olen tahtnud juba kaua minna – Starbucksi! Seal oli kõik väga maitsev! Väga võrratu ja põnev oli sõita vaateratttal, kus saime Saskia ja Ingridiga palju naerda ning mitmeid imeliste vaadetega pilte. Vahepeal lehvitasime emadele ja isadele all maa peal. :)

Õhtul tahtsime kõik kangesti jäätist, mida me siis ka ostsime. Kajakatel oli vist ka kõht tühi, sest nad proovisid nõu ja jõuga, et meie jäätiseid endale saada. :D

Tagasisõit laeval oli väga vahva. Mattias võitis bingodest ja aardejahtidest palju auhindu ja me olime väga rõõmsad!

Ma õppisin sellelt reisilt ka seda, et ükskõik milliste iseloomude ja vajadustega inimesed on, alati saab koos hästi reisida, kui on hea tuju ja reibas suhtumine. Kokkuvõttes oli meil megalahe reis ning ma olen väga rõõmus ja tänulik, et meile see reis kingiti!

Ingrid: Olen eriti tänulik, et sain esimest korda reisida Eestist välja. Tallinnas meeldis linnas ringi kõndida, sealses metodisti kirikus olla, ERR-i majaga tutvuda.

Helsingi-päeval meeldis mulle väga laevasõit. Meeldis ka tänavatel ringi käia ja muid kohti Helsingis näha. Kogesin, et Helsingi on päris suur; trammidega, mida ma polnud näinud, ja et Helsingis on ilusad ehitised ja kõik majad olid seal kõrged.

Meeldis *Sea Life*'i külastada, sest seal olid loomad, keda ma muidu näinud polnud. Tore oli vaaterattal sõita, sest see oli kõrge, hea vaatega, lahe.

Saskia: Olen väga tänulik selle imetoreda reisi eest! See oli väga vahva! Tallinnas meeldis mulle väga ERR-i majas, sest seal oli päris huvitav ja lahe! Kirikus koos teistega oli ka väga tore mängida ja juttu ajada! Soomes meeldis mulle kõige rohkem *SeaLife* ja sõit vaateratttal. Sain ERR-i majas ja *Sea Life*'is ka uusi teadmisi.

Väga tore oli ka kõik koos selles ilusas linnas ringi jalutada! Olen väga tänulik, et meile selle reisi korraldasite!

Eskil: Tallinnas meeldis kõige rohkem telemajas, sest seal sai käia nendes kohtades, mida ma telekast varem näinud olen.

Helsingis oli minu jaoks kõige lahedam vaateratas, sest seal sai hästi kõrgelt alla vaadata ja nalja teha. ■

Tartu - aasta lõpetamine.

Reeküla koguduse pühapäevakooli suvi

Meie laste jaoks oli juulikuu väga sündmusterohke. Lapsed võtsid osa kolmest üritusest.

Kõigepealt osalesime kolmepäevases lastelaagris "Parem kui kuld", kus oli kokku 33 last ja mis toimus Vanamõisas koos Siioni koguduse lastega. Sellele aastale kohaselt olid laagri läbivaks teemaks olümpiamängud/maailmakuulsad sportlased. Laagrit külastas ka kohalik sportlane, kes tutvustas judotehnikaid. Piiblitundides räägiti erinevatest sportlastest, kes on väga kuulsad ja kes kõik peavad oma elu parimaks võiduks kohtumist Jeesusega. Samuti toimus laagris erinevaid võistlusi, lisaks viievõistlus ning olümpiale kohaselt said parimad võistlejad laagri lõpul auhinnad.

Teiseks osalesime Kuressaare koguduse korraldatud lasteüritusel "Rõõmus Päev". Päev toimus ilusas looduskaunis talus, kus saime üheskoos laulda ülistuslaule, kuulata piiblitundi, mängida mänge ja süüa maitsvat toitu. Kuigi saime üritusel viibida vaid lühemat aega, kogesime siiski Jumala kohalolekut ja õnnistust.

Kolmas üritus toimus 24. juulil Reeküla koguduse kirikuaia peol, kus samal ajal jumalateenistusega toimus lasteüritus. Alustasime tutvumismänguga ja pärast seda tuli külla nukk Katjana, kes oli leidnud koristamise käigus raamatu, millel ei olnud sõnu, vaid värvilised lehed: kollane, must, punane, valge ja roheline. Koos õpetajate Riine ja Reelikaga said lapsed ja ka Katjana teada, mis need värvid tähendavad ja seda, et seda raamatut nimetatakse sõnadeta raamatuks. Lapsed valmistasid endale ka käevõrud sama värvi pärlitega, mis olid sõnadeta raamatus *(pildil käevõrude valmistamine)*. Muidugi sünnipäevale kohaselt ei puudunud ka näks ja üllatused. Lastega koos veedetud aeg on alati tore ja üllatusi pakkuv ning imeline on kogeda laste avatust Jumalale.

REELIKA MURD, Reeküla kogudus

Fotod: Reeküla kogudus

Killukesi Tapa suvistest tegemistest

21.-23. juulini osalesid meie pühapäevakooli lapsed ja õpetajad lastelaagris „Kõikvõimas Jumal hoolib minust!", mis sai teoks Tapa Elava Usu Koguduse, Lehtse Evangeelse Vabakoguduse ja EMK Tapa koguduse koostöös.

Laager toimus Vainupeal ning sinna oli kokku tulnud üle 50 lapse. Kolme päeva jooksul said nad osaleda viies piiblitunnis: „Võõras, kelle Jumal vastu võttis (Jefta)", „Teretulnud võõras (Rutt)", „Puhtana määrdunud maailmas (Saamuel)", „Jumal tahab ja saab andestada patu ja muuta elu (Sakkeus)", „Andestage teistele, nagu Jumal andestas meile (Peetrus)".

Hommikuti ärkasid lapsed ülistus- ja vaimulike lastelaulude saatel, õhtuti võeti osa lõkkeõhtutest, mis lõppesid palvekoridoriga. Seal said mõnedki lapsed kogeda meie kõikvõimsa Jumala ja Jeesuse ligiolu Püha Vaimu läbi. Muidugi ei puudunud sellest laagrist erinevad mängud – pallimängude ja teatevõistluste kõrval korraldati väiksematele traditsiooniline „Taevatee" mäng ning suurematele vaimulike ülesannetega maastikumäng. Kindlasti oli lastel tore ühine aeg ning ühtlasi sai meenutatud pühapäevakooli tundides aasta jooksul õpitut.

Samade koguduste koostöös toimus Tapa linnas 11.-14. augustini, juba 5. aastat järjest tšehhi noorte eestvedamisel misjoniprogramm „Jumalal on sulle sõnum!" Sellelgi üritusel osales meie pühapäevakooli lapsi ja õpetajaid. Noored käisid tänavatel inimestega rääkimas ning palvetamas, õhtuti koguneti telgis. Lastele olid avatud töötoad käelise tegevuse, muusika ja spordi teemal. 13. augustil näidati filmi „Viimane võimalus". Programm lõpetati ühise teenistusega meie koguduse saalis.

Mõlemad sündmused olid meeldejäävad ning lisasid südametesse õnnistust ja turvatunnet teadmisest, et ilma kõikvõimsa Jumala teadmata ei toimu meie elus midagi.

Õnnistatud uue pühapäevakooliaasta algust kõigile!

ÜLLE VOOGLAID, Tapa kogudus

Pühapäevakoolilaps Filipi muljed: Suvel ma käisin Vainupeal lastelaagris. Seal olid põnevad mängud. Mulle meeldisid ka laulud. Veel meeldisid mulle piiblitunnid.

Fotod: Tapa kogudus

Lastemisjon 9.–11.08.2016

Sel aastal vuras EMK teismeliste misjonigrupp Kuressaare kogudusse. Juba sinna mineku lugu oli imeline Jumala juhtimine. Tegelikkuses pidime sõitma Ahjale, aga saime EMK suvekonverentsil sealselt pastorilt mureliku kõne, et seoses tuleohutuseeskirjadele mittevastava hoonega, ei saa me oma grupiga sinna minna. Võtsime aega palveks ja jõudsime Kuressaare inimesteni. Mis selgus? Umbes samal ajal, kui olime saanud kõne Ahjalt, oli olnud Kuressaare uus lastetöötegija Heli Tammemaa palvetamas, et Jumal saadaks neile grupi, kes lastetööd teeks ning oli pisarateni liigutatud, et Jumal nii kiirelt ta palvele vastas.

Misjon algas nagu ikka sellega, et meeskonna lapsed läksid linnaruumi kutseid jagama. Kutsed jagatud, algas pingeline ettevalmistusteperiood, kus tuli kokku panna kahe lasteürituse programm, õppida näidendid, meisterdused ja mängud, valmistada lood ning katsed. Mõlemal lastehommikul osales 15 last, enamik neist olid kohalikud, aga osa ka Kuressaares suvitavad lapsed. Rõõmu jagus rohkelt nii meeskonnale kui ka osavõtjatele ning nii lahket pererahvast kui Kuressaares pole meie meeskond varem kohanud, lisaks koguduse poolt organiseeritud toidukordadele toodi meile ka nii ohtralt torte ja kooke, et isegi meiesugune maiasmokkade pere jäi nende hävitamisega hätta.
Kuigi enamik osalenud lastest omas juba varasemat kokkupuudet kirikuga, oli üritustel ka mitmeid lapsi, kellele see oli esmaseks kokkupuuteks.
Aitäh Jumalale ja võrratule meeskonnale!

EGLE HOLLMAN,
EMK lastetöö juht

Rõõmuralli SUPERKANGELASED

4. juunil toimus Lõuna-Eestis, Võru metodisti koguduses taas Rõõmuralli.
Üle Eesti kohale vuranud lapsed mängisid suurt superkangelaste maastikumängu, kus pidid jooksvalt selgeks õppima erinevaid piiblilugusid ja nende kohta koos sõpradega ülesandeid lahendama. Päris piiblitunnid toimusid piiblibussis. Lisaks nägid osavõtjad esmaettekannet noorte poolt esitatud näidendist "Saalomoni lennumasin" ning õppisid ära 3 tuliuut laulu. Ühisel teenistusel jagasid julgustussõnu Külli Kuusemaa ja Ele Paju.
Koju mindi targemate, rõõmsamate ning pruunimatena, taskutes uute sõprade kontaktid.

EGLE HOLLMAN,
EMK lastetöö juht

Agape laste suvekooli ajal avas Jeesus taevariigi väravad paljudele otsijatele

Agape laste suvekool on omamoodi visiitkaart Jumala teenimises Pärnu linnas. Seda on tehtud juba paarkümmend aastat.

Võiks ju arvata, et kui ühte teenistust juba nii kaua on tehtud, siis hakkab kvaliteet langema või osalejate huvi asja vastu kahanema? Minu ja paljude teiste rõõmuks teeb Jumal jätkuvalt võimsalt tööd erinevate inimeste südames ja käesoleva aasta juulikuus toimunud suvekool oli üks õnnistusrikkam läbi selle ajaloo.

Lastel ja nende vanematel oli võimalus kuulda erinevatel päevadel erineva sisuga kristlikku sõnumit. Lisaks sellele oli kõigil osalejatel võimalik harjutada oma käelist oskust erinevates tegevustubades. Samuti oli lastel võimalus kaasa lüüa näidendi õppimisel ja selle esitamisel.

Mõistagi ei puudunud suvekooli juurest mängud nii siseruumides kui ka Männi pargis. Kõik see kokku tegi päevad ühteviisi huvitavaks nii õpetajatele ja lastevanematele kui ka lastele. Mitmed lapsevanemad ei pidanud paljuks osaleda suvekooli täispikas programmis koos lastega.

Selleks, et nii vahvad päevad toimusid, tahan esmalt anda au ja kiitust Jumalale. Siiski ei saa selles maailmas kõik Jumala õnnistused ilmsiks ilma inimeste abita. Eriline tänu tuleb öelda siinjuures Asbury sõpruskogudusele, kes läkitas Pärnusse 10-liikmelise misjonäride meeskonna. Kõik Ameerika sõbrad tulid meile appi oma vabast ajast ja vabatahtlikena. Mõistagi kuulub suur-suur tänu ja au kohaliku koguduse töötegijatele ja koguduse sõpradele, kes andsid endast maksimumi suvekooli päevadel. Eesti ja Ameerika poolelt teenis ühises meeskonnas kokku rohkem kui 30 inimest! Agape laste suvekool on olnud pikki aastaid üheks sõpruse tugevdamise vahendiks eestlaste ja ameeriklaste vahel. Olen veendunud, et see ei ole pinnapealne või pelgalt formaalne sõprus Agape ja Asbury koguduste vahel. Nii head meeskonnatööd eestlaste ja ameeriklaste vahel ei ole võimalik saavutada, kui sellest puuduks täielik üksteisemõistmine ja ühine Jumala Vaimus teenimine.

Sel aastal oli suvekooli üldiseks teemaks *„Jeesus on uks taevasse“.* Ma usun päris kindlasti, et väga paljud suvekoolis osalenud lapsed kogesid Jeesust nende päevade jooksul väga isiklikult. Olgu see koguduse ühine palve, et me täiskasvanutena uuesti laste eest taevariigi ust ei sulge, nõnda nagu jüngrid seda püüdsid kord teha *(Loe Mk 10:13-16)*.

Tänumeeles,

Pastor ARDI LEERIMA,
Pärnu Agape kogudus

OLE ILUS NII SEEST KUI KA VÄLJAST!

Kristlased kipuvad tihti sisemist ilu ainutähtsaks pidama ja pigem üritatakse oma välist veetlust peita kui rõhutada.

Ilmselt on antud trend tulenev veel eelmise põlvkonna Nõukogude Liidu päevilt, kus oli vaja tugevalt teistest eristuda. Tegelikkuses on piibel täis aga inimesi, kes enda eest hoolt kannavad. Ilus ja korralik olla pole patt. Laidame ju meiegi majaomanikku, kes laseb kiriku seintelt krohvil kukkuda. Meie ihu on Püha Vaimu tempel ja korralik ning hoolitsetud välimus annab meile võimaluse paljudele inimestele tunnistada Jumala imelisest armastustööst. Piibli naistest, kes enda eest hoolitsesid ja sellega suure kasu kogu rahvale tõid, on eredaim näide Ester. Meestest on Taaveti kohta on kirjutatud, et ta oli kauni välimusega ja teisal, et ta oli mees Jumala südame järgi.

Kaunis välimus algab puhtusest, lihtne nipp on pesta end igal päeval ja kasutada vajadusel ka higipulka. Meeldivalt lõhnava inimesega on alati tore suhelda, samas kui määrdunud riietega inimestest, kellele lisandub ebameeldiv aroom, hoiame me eemale.

Ja kui Mooses astus alla Siinai mäelt ja Moosesel oli käes kaks tunnistuslauda, siis Mooses ise ei teadnudki, et ta palge nahk hiilgas kõneluse tõttu Issandaga. 2. Moosese 34:29

Vaadates peeglisse, ei näe me aga mitte alati sealt meeldivat vaatepilti, olles küll lugenud igapäevaselt piiblit ja palvetanud, sirutuvad aeg-ajalt päikese poole end vistrikumäed. Mida siis teha?

Vastab ilukonsultant Gretlyn Kangro: “Teismelise naha esmane vajadus on korralik näonaha puhastus. Seda tuleks teha hommikuti ja õhtuti antibakteriaalse puhastusvahu või noorele nahale mõeldud puhastustoodetega. Enne näo puhastamist veendu, et su käed on puhtad. Teismelise näonaha suurimad sõbrad on puhastusvaht või -geel ja vistrikupulk. Vajadusel võib kasutada apteegikosmeetika valikutest niisutavat või matistavat näokreemi. Kui nahaprobleemid on ulatuslikumad, tuleks murega pöörduda nahaarsti poole. Hea nipp terve näonaha säilitamiseks on nutitelefonide ekraanide igapäevane puhastus, sest endalegi märkamatult koguneb sinna kätelt erinevaid baktereid ja siis transpordime nad oma näonahale.”

EGLE HOLLMAN,
EMK lastetöö juht

1. Meisterda svammist paat ja ujuta seda vees!

Vaja: 1 pesusvamm, jäätisepulk, värviline paber, käärid, kaunistuseks kleepsud.

Juhend: Lõika ristkülikukujuline svamm ühest otsast kolmnurka.
Tee kääriotstega svammi keskele paras auk jäätisepulgale.
Lõika värvilisest paberist ristkülikukujuline puri (10x5 cm).
Lõika purjele alumisse ja ülemisse äärde keskele sisse jäätisepulga laiused pilud.
Aseta pulk mõlemast pilust läbi ning pane pulk svammi keskele tehtud augu sisse.

Ja ongi valmis! Et paat lõbusam oleks, võid purje kaunistada kleepsude või vildikatega. Toredat sõitmist! ☺

2. Leia 15 erinevust ja värvi pildid!

3. Alanud õppeaastaks palju häid mõtteid ja tarkust, nagu palju seebimulle!

Vaja: kõrs, pesuvahend, kauss, vesi.

Tilguta mõni tilk pesuvahendit kaussi, lisa vett ja puhu kõrrega võimalikult palju mulle! ☺

Koostas: VERONIKA LEPIK,
Tapa kogudus

ISSN 1406-2291